

LIGA NÁRODOV UEFA

SLOVENSKO
VS
KAZACHSTAN

6. 6. 2022 | 20:45 hod
Štadión A. Malatinského, Trnava

FORTUNA

ZAREGISTRUJ SA TERAZ
A ZÍSKAJ 3 BONUSY!

1. STÁVKA BEZ RIZIKA DO 30 €
2. STÁVKOVÝ KREDIT DO 30 €
3. 30 FREE SPINOV DO CASINA

Bližšie informácie na www.ifortuna.sk

Vážení športoví priatelia,

záver futbalovej sezóny bude patriť reprezentačnému futbalu, pričom všetkým našim tímom, ktoré budú v akcii, pôjde o veľa. Naše áčko čaká ťažká skúška v podobe štyroch zápasov v priebehu 11 dní v štyroch rôznych mestách a krajinách, pričom celková dĺžka precestovaných kilometrov len vzdušnou čiarou presiahne 13 000 km. Zo stránky logistiky, zabezpečenia dostatočnej regenerácie a súčasne aj tréningového procesu ide zrejme o najnáročnejšiu záležitosť od roku 1999, vtedy slovenská reprezentácia odohrala štyri zápasy v Strednej a Južnej Amerike. Kým však vtedy šlo o prípravné zápasy, v týchto júnových ide o výsledky, body a góly v Lige národov UEFA.

Pred tímom Štefana Tarkoviča je jednoznačná úloha postúpiť z terajšej C-divízie tejto súťaže reprezentačných tímov o jednu úroveň vyššie a vyhrať našu skupinu. Naši súper i síce figurujú v rebríčku FIFA podstatne nižšie, ale futbalový život už napísal veľmi veľa príbehov na tému, že iba aktuálnym postavením v renkingu sa zápasy nevyhrávajú.

Reprezentácia vstupuje do novej éry, keďže náš najlepší hráč v histórii slovenskej futbalovej samostatnosti Marek Hamšík ohlásil koniec svojej kariéry v národnom tíme. Rolu lídrov tak definitívne musia prevziať ďalší a trúfnem si povedať, že v našom kádri máme dostatok vhodných adeptov. Dobré výkony a dobré výsledky budú pre našich fanúšikov aj pre Mareka tým najlepším poďakovaním.

V čase, keď budete čítať tieto riadky, už bude zrejmé, či sa našej dvadsaťjednotke podarilo na Malte vybojovať baráž o postup na budúcoročný finálový turnaj v Rumunsku a Gruzínsku. Pre tím Jaroslava Kentoša by tak nastalo obdobie prípravy na najdôležitejšie zápasy roku 2022, ktoré sú naplánované na poslednú dekádu septembra. Prípadný postup by bol skvelým nadviazaním na spanilú jazdu tímu Pavla Hapala v roku 2017 na poľských trávnikoch.

Po deviatich rokoch budeme opäť hostiteľmi záverečného turnaja ME v mládežníckych mužských kategóriách (tentoraz U19) a som presvedčený, že ho aj vďaka skúsenostiam a výrazne lepšej situácii - čo sa týka futbalovej

vej infraštruktúry - zvládneme na ešte vyššej úrovni ako v roku 2013. Pred tímom Alberta Rusnaka stojí neľahká úloha obstať v zápasoch proti Taliansku, Francúzsku a Rumunsku v základnej skupine a vybojovať si v nej takú pozíciu, aby sa Slovensko dokázalo kvalifikovať na budúcoročné MS hráčov do 20 rokov v Indonézii. Pre Európu je v nich rezervovaných päť miestieniek, o ktorých sa rozhodne práve na štadiónoch v Trnave, Dunajskej Strede, Banskej Bystrici, Žiari nad Hronom a Senci. Verím, že aj za výraznej podpory slovenských fanúšikov sa to našim mladíkom podarí. Slovensko, do toho!

Ján Kováčik
prezident SFZ

Slovenskú futbalovú reprezentáciu podporuje Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR

ZÁPASOVÝ BULLETIN/ŠPORT EXTRA • Vydal: Slovenský futbalový zväz v spolupráci s denníkom Šport • Zostavovateľ: PETER ŠURIN • Zodpovedný redaktor: PETER ŠURIN • Autori: MIROSLAV ANTOL, JURAJ ČURNÝ, STANISLAV DUTKA, BRANISLAV SARŇÁK, MOJMÍR STAŠKO, LUCIA ŠIKUDOVÁ, PETER ŠURIN, PETER ZEMAN, ŠTEFAN ŽILKA. Fotografie: ROMAN FERSTL, ŠPORT/MILAN ILLÍK, SITA, TASR, BANÍK OSTRAVA. Grafická úprava: ERIKA ŠTEKELOVÁ, CODES CREATIVE (obálka). Korektúry: JURAJ PODOLAN. Tlač: Slovenská Grafia a.s., Pekná cesta 6, 843 03 Bratislava. Uzávierka 30. 5. 2022. Ako príloha denníka Šport samostatne nepredajné.

Z OBSAHU

Strany 6, 7 a 9

Čakanie na PRVÝ GÓL v reprezentačnom drese LADISLAVA ALMÁSIHO

Strana 15

SLOVENSKÁ STOPA na trénerských lavičkách i futbalových ihriskách V KAZACHSTANE

Strana 23

AJ NEZABUDNUTEĽNÝ nástupca Pláničku ALEXANDER BOKŠAY bol „lietajúci učiteľ“

Strana 25

Kto a kedy prekoná 4 REKODNÉ GÓLY na finálovom turnaji MS RÓBERTA VITTEKA

Reprezentácia SLOVENSKA

tréner:
Štefan
TARKOVIČ

BRANKÁRI

František
PLACH
8. 3. 1992
Piast Gliwice
1 / 0

Marek
RODÁK
13. 12. 1996
FC Fulham
11 / 0

Dominik
TAKÁČ
12. 1. 1999
FC Spartak Trnava
0 / 0

OBRANCOVIA

Vernon
DE MARCO
18. 11. 1992
ŠK Slovan Bratislava
2 / 1

Norbert
GYÖMBÉR
3. 7. 1992
US Salernitana
28 / 0

Juraj
CHVÁTAL
13. 7. 1996
Sigma Olomouc
0 / 0

Martin
KOSCELNÍK
2. 3. 1995
Slovan Liberec
13 / 1

Peter
PEKARIČ
30. 10. 1986
Hertha BSC Berlín
109 / 2

Ľubomír
ŠATKA
2. 12. 1995
Lech Poznań
25 / 0

Milan
ŠKRINIAR
11. 2. 1995
Inter Miláno
52 / 3

Martin
VALJENT
11. 12. 1995
RCD Mallorca
10 / 0

STREDOPOLIARI

Matúš
BERO
6. 9. 1995
Vitesse Arnhem
19 / 0

Ondrej
DUDA
5. 12. 1994
1. FC Kolín
56 / 10

Christián
HERC
30. 9. 1998
Grasshopper Zürich
2 / 0

Patrik
HROŠOVSKÝ
22. 4. 1992
K.R.C. Genk
42 / 0

Juraj
KUCKA
26. 2. 1987
FC Watford
90 / 10

Stanislav
LOBOTKA
25. 11. 1994
SSC Neapol
36 / 3

Albert
RUSNÁK
7. 7. 1994
Seattle Sounders
34 / 7

Tomáš
SUSLOV
7. 6. 2002
FC Groningen
10 / 0

ÚTOČNÍCI

Ladislav
ALMÁSI
6. 3. 1999
Baník Ostrava
6 / 0

Róbert
BOŽENÍK
18. 11. 1999
Fortuna Düsseldorf
23 / 5

Lukáš
HARASLÍN
26. 5. 1996
Sparta Praha
24 / 2

Martin
REGÁLI
12. 10. 1993
MFK Ružomberok
1 / 0

Ivan
SCHRANZ
13. 9. 1993
Slavia Praha
13 / 3

Vladimír
WEISS
30. 11. 1989
ŠK Slovan Bratislava
74 / 7

Poznámka: Dátum narodenia, klub, štarty v reprezentácii / góly.
Čísla sú k 30. 5. 2022.

Reprezentácia KAZACHSTANU

tréner:
Magomed
ADIJEV

BRANKÁRI

Igor
ŠATSKIJ
11. 5. 1989
Šachtar Karaganda
7/0

Muchammedžan
SEJSEN
14. 2. 1999
FC Taraz
1/0

Bekchan
ŠAJZADA
28. 2. 1998
FC Ordabasy
0/0

Stas
POKATILOV
8. 12. 1992
FK Aktobe
26/0

OBRANCOVIA

Sergej
MALIJ
5. 8. 1990
FC Tobol
54/1

Alexander
MAROČKIN
14. 8. 1990
FC Tobol
22/0

Bagdat
KAJROV
17. 4. 1993
FC Tobol
2/0

Juri
LOGVINENKO
22. 7. 1988
FC Aktobe
57/5

Temirlan
JERLANOV
9. 7. 1993
FC Aktobe
13/1

Marat
BYSTROV
19. 6. 1992
Achmat Groznyj
15/0

Nuraly
ALIP
22. 12. 1999
Zenit Petrohrad
14/0

Jeldos
ACHMETOV
1. 6. 1990
FC Taraz
16/0

Michail
GABYŠEV
2. 1. 1990
Šachtar Karaganda
1/0

Talgat
KUSJAPOV
14. 2. 1999
FC Astana
0/0

Maxim
SAMORODOV
29. 6. 2002
FC Aktobe
1/0

Arman
KENESOV
4. 9. 2000
FC Aktobe
0/0

STREDOPOLIARI

Aschat
TAGYBERGEN
9. 8. 1990
FC Tobol
36/0

Vladislav
VASILIEV
10. 4. 1997
FC Tobol
8/0

Šamat
ŽARYNBETOV
4. 1. 1994
FC Tobol
3/0

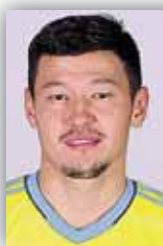
Aslan
DARABAJEV
21. 1. 1989
FC Astana
9/0

Islambek
KUAT
12. 1. 1993
FC Astana
47/6

Duman
NARZILDAJEV
6. 9. 1993
FC Caspij
2/0

Timur
**DOSMA-
GAMBETOV**
1. 5. 1989
Šachtar Karaganda 10/0

Jan
VOROGOVSKIJ
7. 10. 1996
Molenbeek
20/1

Gafuržan
SUJUMBAJEV
19. 8. 1990
FK Aksu
41/4

Elchan
ASTANOV
21. 5. 2000
FC Ordabasy
1/0

Baujržan
BAJTANA
6. 6. 1992
FC Taraz
4/0

Ramazan
ORAZOV
30. 1. 1998
FC Aktobe
5/0

ÚTOČNÍCI

Artur
ŠUŠENAČEV
7. 4. 1998
Kajrat Almaty
3/0

Abat
AJMBETOV
7. 8. 1995
FC Astana
18/2

Ajbar
ŽAKSYLYKOV
24. 7. 1997
FC Tobol
7/0

Abylaichan
ŽUMABEK
15. 11. 1995
Pogoň Štetín
9/0

Poznámka: Dátum narodenia, klub, štarty v reprezentácii / góly. Číslo sú k 30. 5. 2022.

Útočník **LADISLAV ALMÁSI** stúpa v kariére rýchlo hore, najbližšie túži prelomiť reprezentačné strelecké mlčanie

Žije v realite, v ktorej sa veci preňho nemenia

Reprezentačný útočník Ladislav Almási má za sebou prelomovú sezónu. Toto konštatovanie však platí pre 23-ročného rodáka z Bratislavy už tretíkrát po sebe. V zime 2020 sa prestupom do Ružomberka vrátil do najvyššej slovenskej súťaže. Na jeseň už začal strieľať pravidelnejšie prvoligové góly, čo mu vynieslo hosťovanie v ruskom Achmate Groznyj. Nasledoval prestup do Baníka Ostrava a v ňom počas ročníka 2021/22 nielen strelecká explózia, ale aj debut a zároveň pevné usadenie sa v A-mužstve slovenskej reprezentácie. Ladislav Almási predstavuje príklad hodný nasledovania a aj o tom budú nasledujúce riadky.

POMOHLI DRUHOLIGOVÉ ZASTÁVKY

„Za posledné obdobie sa vám zmenil celý život. Už ste si zvykli na to, že sa o vás viac hovorí či píše, že vás ľudia a fanúšikovia viac sledujú?”

„Je pravda, že v priebehu dvoch-troch rokov, respektíve od momentu, keď som na jeseň 2019 ešte hrával druhú ligu, som urobil veľký pokrok. Všeobecne sa mi však život nezmenil. Áno, píše sa o mne viac a občas si aj prečítam, čo o mne novinári uverejnili, ale snažím sa nepripúšťať si to. Rozhodne si z toho nerobím ťažkú hlavu. Snažím sa predovšetkým poctivo pracovať, počúvať trénerov a celkovo robiť to najlepšie, čo viem.”

„Čo bolo pre vás najťažšie zvládnuť v rámci kariérneho prerodu, ktorý spomínate?”

„Asi všetky jednotlivé skoky medzi klubmi. V lige som debutoval už v šestnástich rokoch, no potom som mal pauzu, počas ktorej som sa zosunul aj do druhej ligy. Nasledoval návrat späť do najvyššej súťaže, na ktorú som si musel znovu zvykať. Prakticky som na tej úrovni začínal odznova. Netrvalo však dlho a išiel som do Ruska, potom do Česka. Našťastie, ja to mám tak, že mi trvá len päť či šesť zápasov, kým si zvyknem na

KTO JE LADISLAV ALMÁSI

- Narodil sa 6. marca 1999 v Bratislave, pochádza z obce Ohrady v okrese Dunajská Streda.
- Hráva na pozícii stredného útočníka, predtým však vystriedal aj iné posty.
- Meria 196 cm.
- S futbalom začína v Dunajskej Strede. Pokračoval v Senici, kde v marci 2016 debutoval v najvyššej súťaži.
- Po návrate do DAC veľa priestoru nedostal, aj preto hosťoval v druhej lige v Šamoríne a v Petržalke.
- V januári 2020 prestúpil do Ružomberka, kde strávil jeden kalendárny rok.
- V januári odišiel na polročné hosťovanie do ruského Achmatu Groznyj.
- V lete 2021 po ňom siahol Baník Ostrava, s ktorým podpísal štvorročný kontrakt.
- V slovenskej lige má bilanciu 30 zápasov/9 gólov, v ruskej 8/0 a v českej 32/16.
- V sezóne 2021/22 sa stal tretím najlepším strelcom súťaže, lepší boli len Beauguel z Plzne (18 gólov) a Jurečka zo Slovácka (17).
- Za Slovensko hrával v kategóriách do 17 a 21 rokov. V reprezentačnom A-mužstve debutoval 8. októbra 2021 v zápase kvalifikácie MS 2022 v Rusku. Doposiaľ odohral 6 zápasov bez streleného gólu, pričom štyrikrát nastúpil v základnej zostave.

nové prostredie či štýl hry. Potom sa už v danom klube cítim komfortne a prejavuje sa to aj na výkonoch.”

„Ako často sa zvyknete zamyslieť nad tým, kde ste boli pred tromi rokmi a kde ste teraz?”

„Fú... Celé je to také... Ani neviem, ako by som to pomenoval. V podstate až nereálne. Zároveň však platí, že keď ste v tom, keď ten život prežívate priamo vy, nevnímate, ako veľmi sa veci menia. Samozrejme, keď sa o tom bavíme, uvedomujem si, kde som bol

vtedy a kde som teraz. Hráť úplne inú súťaž, som v reprezentácii... Inak sa však v mojich očiach akoby nič nezmenilo. Asi musí prejsť ešte pár rokov, aby som si všetko do detailov uvedomil.”

„Čo vám najviac pomohlo, že vaša kariérna krivka nabrala rapídne stúpajúci charakter?”

„Určite aj to, že nie všetko šlo hladko a ľahko. Pretože keď som debutoval v Senici, myslel som si, že to práve tak bude. Prišli však aj poklesy a po návrate do Dunajskej Stredy som

sa vôbec nezmesťil do A-mužstva. Najviac mi pomohlo hosťovanie v druhej lige. Nakoplo ma to, dostal som znova chuť do futbalu. Keď som odchádzal do Šamorína, či keď som potom prešiel do Petržalky, veril som, že to presne tak bude. Samozrejme, dôležité je aj zdravie. Keď drží, je možné všetko.”

MOŽNO SLABŠIA CHVÍLKA...

„Ružomberskí tréneri Ján Haspra ml. a Marek Sapara si vás vyhládli ešte v doraste. Známý vtipkár Haspra tvrdí,

Dresy, ktoré si obliekal – ružomberský, senický (mládež), ostravský – sa mu páčili všetky.

že ste ho okrem futbalových vlastností zaujali aj zdravou drzosťou, keď ste sa nerozpakovali mu v jednom momente vynadať. Spomínate si na to? Bolo to tak, ako bývalý kouč MFK zvykne hovoriť?

„Úprimne, ja si to vôbec nepamätám. Takže ja zvyknem hovoriť, že nič také sa nestalo. Neviem, o čom rozpráva (smiech). Ale, možno to tak aj bolo. Ja mám rešpekt voči všetkým, takže si naozaj nemyslím, že by som mu povedal niečo škaredé, no predsa len, mohol

som mať slabšiu chvíľku...“

▫ **Či to teda bolo aj na základe tvrdších slov alebo nie, fakt je, že si vás vybrali do Ružomberka. Aký bol pre vás rok pod Čebraťom?**

„Mal som za sebou úspešnú polsezónu v Petržalke, takže som dúfal, že by som sa mohol niekam posunúť. Ponuka Ružomberka ma však aj tak veľmi prekvapila a potešila. Tiež mi trvalo pár týždňov, kým som sa zžil s novým prostredím. Žiaľ, potom prišiel covid, a preto som neodohral na jar toľko zápasov, ako som si predstavo-

val. Na jeseň som už ukázal, že viem dávať góly aj v prvej lige.“

▫ **Učili ste sa aj od spomenutého bývalého reprezentanta a účastníka majstrovstiev sveta Mareka Saparu. Čo vám prízvukoval smerom do ďalšej kariéry?**

„S oboma trénermi som mal dobrý vzťah. Marek bol autorita v kabíne. Snažil sa pomáhať všetkým, teda aj mne. Na úvod mi zdôrazňoval, v čom je najvyššia súťaž iná než druhá liga. Aj keď góly na začiatku neprichádzali, tréneri neustále hovorili, že to mám v sebe.

Keď som sa dozvedel, že v Chorvátsku začínam v základe, povedal som si, že si to pôjdem najmä užiť.

Mali pravdu, napokon sa mi začalo strelecky dariť. S Marekom sme sedeli a rozprávali sme sa, aj keď som prestupoval do Ruska. Boli to cenné rady.“

▫ **Stačilo vám šesť presných zásahov v najvyššej súťaži v sezóne 2019/20, aby po vás siahol klub z ruskej ligy. Prekvapilo vás to?**

„Naozaj som nečakal, že môj odchod z Ružomberka príde tak skoro. Minimálne jar som ešte chcel stráviť v MFK. Prišlo to ako blesk. Vôbec som nevedel, do čoho idem, ruskú ligu som nesledoval. Samozrejme, potom som si zistil, že po top 5 v Európe patrí medzi najlepšie. Napriek tomu som chcel zostať. Hovoril som si, že som ešte nepererástol našu ligu. Zástupcovia Achmatu ma však stále chceli. Cítil som veľký záujem a napokon som rád, že som tam šiel. Polročné hostovanie ma veľa naučilo. Futbalovo aj životne.“

▫ **V čom to bolo najcennejšie a v čom najnáročnejšie?**

„Bola to iná krajina a v nej ľudia s inou mentalitou. Síce Rusko, ale de facto Čechensko. Hoci, ja som sa cítil super. Býval som v hoteli na báze, odkiaľ sme autobusom chodili na tréningy. Na každý zápas sme potom leteli. Starali sa o nás skvele. V lige bola obrovská kvalita, svetoví hráči. Najmä v moskovských kluboch či v Zenite. Škoda, že tam príliš nehovoria po anglicky. Mal som tlmočníka, ktorý mi všetko prekladal do angličtiny. Niečo po rusky som sa však predsa len naučil.“

PRVÝ RAZ TRÉNER-ÚTOČNÍK

▫ **Pred rokom po vás napokon siahol Baník Ostrava. Prečo ste prikývli na ponuku tohto klubu?**

„Opcia do Ruska sa nedala zrealizovať, takže sme riešili dve možnosti. Zostať v Ružom-

**Ked' sa
bavíš,
aj makačka
je ľahšia**

RÁDIO EXPRES

baví nás baviť vás

berku alebo ísť ďalej. Priznám sa, že po skúsenosti v Groznom som už netúžil zostať v našej lige. Zároveň som nechcel dlho čakať, aby som mohol s novým tímom začať letnú prípravu. Ostrava konala najrýchlejšie. Tréner so mnou osobne komunikoval, cítil som z jeho strany veľký záujem. Vedel som, že klub stojí na pevných nohách, má silného majiteľa a skvelých fanúšikov. V Česku patrí do Top 5. Som rád, že tieto ambície sa nám v uplynulej sezóne podarilo naplniť.“

» **Šestnásť gólov v prvom ročníku v Česku, v poradí kanonierov celej súťaže krásne tretie miesto. Opäť potvrdenie toho, ako rýchlo stúpate?**

„Táto sezóna bola v mojom živote určite najlepšia. Veľa som sa počas nej naučil. Liga je fyzická, súbojová a behavá, posunul som sa vďaka tomu vo viacerých aspektoch. Super bolo, že mi góly začali padať hneď na začiatku. Prvý v úvodnom zápase mi síce neuznali, ale presadil som sa hneď v ďalšom stretnutí. Veľmi skoro som začal cítiť, že som si zvykol na českú ligu a viem, čo môžem od nej očakávať.“

» **Mnohí oceňujú vašu techniku, ktorá pri fyzických parametroch nie je samozrejmosťou. Kládli ste na to dôraz v príprave už v mládežníckych kategóriách? Vnímali ste už vtedy, že sa nestačí spoliehať na to, že budete útočné kladivo, doklepávajúce do siete centre spoluhráčov?**

„Jasné. Ja som nebol vždy len útočník, v mládeži som hrával aj v strede poľa či na krídle. Na tréningoch som mal rád dotyk s loptou. Aj preto som zdokonaľoval techniku. Samozrejme, vtedy som nevnímal, prečo to robím. Baval ma futbal, tešilo ma pracovať s loptou. Nemyslel som si, že budem profesionálny futbalista, útočník. Jednoznačne však súhlasím s tým, že technika sa buduje v mládeži. Potom je už neskoro.“

» **Na druhej strane, platí, že ak má mužstvo v kádri takmer dvojmetrového útočníka, musí mu do značnej miery prispôbiť taktiku? Musí hrať naňho?**

„Nepovedal by som, že úplne prispôbiť. Je však jasné, že potrebujem dostatočný servis, aby som mohol uplatniť svoje silné stránky. Viem si aj sám pripraviť šancu, od spoluhráč-

Na gól v reprezentačnom drese stále čaká.

RODINA A GOLF

Najväčšiu podporu dodáva Ladislavovi Almásimu jeho rodina. „Rodičia a často aj starý otec či krstná mama chodia na všetky moje zápasy. Či v Ostrave alebo po celom Česku. Rodičia chodia od malička, otec bol skutočne na každom zápase. Veľmi mi pomáha, keď viem, že sú stále na tribúne,“ vyznal sa urastený útočník. Keď má voľno, rád si prečíta životopisné knihy, pohltí ho však iný koníček: „Hrávam golf. Chytilo ma to pred desiatimi rokmi, priviedol ma k nemu otec. Mal som dlhšiu pauzu, ale teraz som znovu začal hrať. Je to skvelé na odreagovanie sa.“

čov však potrebujem dobré lopty, či už do behu, keďže nie som najpomalší, alebo zo strán do šestnástky. Práve preto sa dobre cítim v Ostrave. Pasuje mi herný systém. Už pred príchodom som vedel, ako Baník hrá. Vtedajší tréner Ondřej Smetana bol podobný typ útočníka ako ja. Je zaujímavé, že nikdy predtým som nemal trénera, ktorý bol v minulosti hrotový útočník. Pre mňa to bolo plus, pretože presne vedel, čoho som schopný. Naopak, nechcel odo mňa veci, ku ktorým ma moja fyziológia nepredurčuje. Pomáhal mi po spoločných tréningoch pilovať rôzne spôsoby zakončenia. Robili sme to už počas letnej prípravy a možno preto som dal na jeseň toľko gólov. Jedna vec je totiž spomínaný servis od spoluhráčov, druhá, ako si s loptou a zakončením potom poradíte vy sám.“

» **Počas sezóny nahradil Ondřeja Smetanu jeho dovtedajší asistent Tomáš Galásek, veľká persóna českého futbalu. Ako sa vám s ním spolupracovalo?**

„Keďže bol s nami aj predtým, vedeli sme, čo môžeme od neho očakávať. Tiež je to super človek. Trénerská zmena prišla po slabšej jari. Na jeseň sme totiž hrali dobrý futbal a uhrali sme veľa bodov. Po zime sme nezvládali pár domácich zápasov. Galásek chcel hrať po nástupe viac kombinačne, nie až tak priamočiaro. Je to začínajúci tréner, tiež to bola preňho obrovská skúsenosť.“

» **V novej sezóne už povedie Baník Pavel Vrba, ktorý sa do**

Ostravy vrátil po osemnástich rokoch. Tešíte sa na to, že budete nastupovať pod koučom, ktorý je spájaný s mnohými úspechmi nielen českého, ale aj slovenského futbalu?

„Je to obrovská osobnosť. Veľa sa o ňom rozpráva a najmä o tom, čo dosiahol. Úprimne sa teším, že budem môcť nastupovať pod takým trénerom a človekom. Som presvedčený, že ma opäť naučí veľa nových vecí. Zatiaľ sme sa nestretli, keďže prišiel až vtedy, keď sme už boli na ceste na posledný zápas. Zoznámime sa až na štarte letnej prípravy.“

SNÍVA O PREMIER LEAGUE

» **Vydarené obdobie vám pomohlo vlani na jeseň aj k premiérovej pozvánke do seniorskej reprezentácie. Ako si spätne, s odstupom času, na to spomínate?**

„Určite mi pomohlo, že som v tom čase dával góly za Ostravu. Priznávam, že som po niekoľkých vydarených výkonoch aj dúfal, že by mohla prísť pozvánka. Keď sa tak stalo, veľmi som sa tešil. Pre futbalistu je úplne najviac, keď môže reprezentovať svoju krajinu. Tešil som sa na všetkých hráčov v tíme. Na to, že budem môcť trénovať naozaj so svetovými futbalistami a niečo nové sa od nich naučím. Na prvom zraze som bol nervóznejší, potreboval som sa oťukať. Naše najväčšie hviezdy som dovtedy naživo nestretol. Nevedel som, čo môžem od nich očakávať. Všetci sú však super chalani,

takže stres zo mňa rýchlo opadol. Som rád, že ma zobrali medzi seba.“

» **Debut, hneď v ostrom kvalifikačnom vystúpení, prišiel v Rusku. O tri dni neskôr ste už boli v základnej zostave Slovenska na ihrisku vice-majstrov sveta Chorvátov. Priznajte, keď ste po tomto zraze prišli domov, čo sa vám premieľalo hlavou?**

„V Rusku som hral desať minút, čo nebolo nič extra. Samozrejme, navždy to bude môj prvý zápas v reprezentácii. Keď som sa potom dozvedel, že v Chorvátsku začínam v základe, povedal som si, že si to pôjdem najmä užiť. Nervozita zo mňa opadla v podstate už na rozcvičke. V zápase som chcel najmä robiť to, v čom som silný. Myslím si, že sa mi to aj podarilo, chýbal len gól. A aké som mal potom myšlienky? Možno až o niečo neskôr, keď som sa dočítal a dopyčul, že to bolo z mojej strany dobré, som cítil spokojnosť.“

» **Zásluhou kvalitných výkonov ste už nechýbali na ďalších zrazoch. Čo však stále chýba, je ten spomenutý gól...**

„Súhlasím. Mám ešte len pár štartov, ale už to tam mohlo a malo padnúť. Na druhej strane, nechcem sám seba zbytočne dostávať pod tlak. Čo má prísť, príde. Nechcem sa opakovať, ale ja to mám naozaj tak, že na adaptáciu v novom mužstve potrebujem päť-šesť duelov. A práve toľko mám teraz v reprezentácii za sebou. Aj spoluhráči už vedia, ako nabieham, kam mi majú posilať lopty a podobne. Samozrejme, ja som prvý, kto to už chce zlomiť a pripísať si prvý reprezentačný gól.“

» **Vo veku 23 rokov máte všetko pred sebou. Aké sú vaše ďalšie méty, či už na klubovej alebo reprezentačnej úrovni?**

„Určite sa chcem posúvať stále vyššie. Či to však bude teraz alebo neskôr, to neriešim. V poslednom období som často menil kluby, takže teraz si chcem konečne dlhšie zvyknúť na jeden kolektív. V Ostrave som šťastný a mám podpísanú dlhodobú zmluvu, ale mám aj svoje sny. Ten najväčší sa volá anglická Premier League.“

» **A v nej aj konkrétny klub?**
„To nie. Ak mám hovoriť o konkrétnom klube, potom je môj najobľúbenejší AC Miláno.“

MIROSLAV ANTOL

OFICIÁLNY FANSHOP
REPREZENTÁCIE

LIMITOVANÁ EDÍCIA DRESOV REPREZENTÁCIE U19

www.fanshop.futbalsfz.sk

Hamšo, vďaka!

Tesne pred oznámením nominácie na júnový asociálny termín sa fanúšikovia dozvedeli nečakanú správu. Marek Hamšík sa rozhodol ukončiť kariéru v slovenskom drese. Rodák z Banskej Bystrice krátko predtým získal majstrovský titul – pre neho prvý v kariére - s Trabzonsporom, kde patrí medzi najväčšie hviezdy. Inak to nebolo ani v národnom tíme. V najcennejšom drese debutoval 7. februára 2007 v prípravnom zápase s Poľskom (2:2), na drese s číslom 7. Posledný duel v jeho reprezentačnej kariére sa tiež skončil 2:2: v novembri 2021 v kvalifikačnom dueli so Slovinskom v Trnave. Za národný tím nastúpil v 135 zápasoch, strelil v nich 26 gólov. Medzi

pamätné zásahy patrí ten Rusku (2:1) na ME 2016. Zahral si na MS 2010 aj na ME 2020. „**Bola to dlhá a krásna cesta, na ktorú som veľmi pyšný. Som až dojatý, že som mohol byť pri všetkých najväčších úspechoch slovenskej futbalovej reprezentácie. Reprezentovať moju krajinu som vždy bral ako obrovskú česť, zodpovednosť a snažil som sa vždy vydať zo seba všetko pre našich fanúšikov. Vždy bolo nádherné spievať pred zápasmi slovenskú hymnu a vidieť na tribúnach fanúšikov s našimi vlajkami. Človek väčšiu motiváciu ani nepotreboval,**“ uviedol pri svojom rozhodnutí. Vďaka za všetko a nech sa naďalej darí!

Hrdý otec Bero

Matúš Bero mal pred záverom sezóny dôvod na veľkú radosť. Jeho dlhoročná priateľka Klaudia priviedla na svet ich spoločnú dcérku. Matúš bol pri pôrode a malá princezná dostala zaujímavé meno Matea Tanya. Šťastným rodičom blahoželáme a malej slečne želáme všetko naj v živote. Vitaj, Matea Tanya!

Koniec! Definitívny

Pred necelými tromi rokmi sa lúčil s národným dresom, teraz musel urobiť ešte ťažšie rozhodnutie. Dlhoročný kapitán reprezentácie Martin Škrtel si splnil sen, strávil sezónu v trnavskom Spartaku, s ktorým získal Slovenský pohár. Následne v utorok 17. mája predstúpil pred médiá a na veľmi emotívnej tlačovke oznámil koniec hráčskej kariéry. „**Musel som sa rozhodnúť, zápas s Dunajskou Stredou bude posledný nielen v Spartaku, ale aj v mojej kariére...**“ oznámil. V sobotu 21. mája na domácom štadióne v Trnave sa tak rozlúčil so spoluhráčmi i fanúšikmi. Škrťo, ďakujeme a želáme všetko dobré v ďalších kapitolách života. (luc)

Sokoli ako sokolícatá

Už o dva týždne odštartujú na Slovensku majstrovstvá Európy hráčov do 19 rokov. Na našich štadiónoch privítame budúce hviezdy európskeho futbalu a my sme trochu prevetrali fotoarchív, aby sme si pripomenuli, ako vyzerali aktuálne opory reprezentácie v mládežníckych časoch. Tak čo, spoznali ste všetkých?

ŽREB LIGY NÁRODOV 2022/23

A-DIVÍZIA

- 1. skupina: Francúzsko, Dánsko, Chorvátsko, Rakúsko
- 2. skupina: Španielsko, Portugalsko, Švajčiarsko, Česko
- 3. skupina: Taliansko, Nemecko, Anglicko, Maďarsko
- 4. skupina: Belgicko, Holandsko, Poľsko, Wales

B-DIVÍZIA

- 1. skupina: Ukrajina, Škótsko, Írsko, Arménsko
- 2. skupina: Island, Rusko, Izrael, Albánsko
- 3. skupina: Bosna a Hercegovina, Fínsko, Rumunsko, Čierna Hora
- 4. skupina: Švédsko, Nórsko, Srbsko, Slovinsko

C-DIVÍZIA

- 1. skupina: Turecko, Luxembursko, Litva, Faerské ostrovy
- 2. skupina: Severné Írsko, Grécko, Kosovo, Cyprus
- 3. skupina: SLOVENSKO, Bielorusko, Azerbajdžan, Kazachstan
- 4. skupina: Bulharsko, Severné Macedónsko, Gruzínsko, Gibraltár

D-DIVÍZIA

- 1. skupina: Moldavsko, Andorra, Lotyšsko, Lichtenštajnsko
- 2. skupina: Estónsko, Malta, San Maríno

Začína sa 3. ročník Ligy národov UEFA, edícia 2022/23

Slovensko premiérové v C-divízii

Slovensko sa po účinkovaniach v dvoch predošlých edíciách Ligy národov v B-divízii predstaví v nadchádzajúcej edícii tejto súťaže premiérové v „céčku“. Súpermi slovenských sokolov budú tímy Bieloruska, Azerbajdžanu a Kazachstanu.

Kým 3. miesto v trojčlennej skupine Ligy národov 2018/19 pre náš tím zostup o level nižšie pre reorganizáciu súťaže ešte neznamenal, po 4. mieste v sezóne 2020/21, sme sa už pádu nevyhli. Podobný osud postihol aj Turecko, Bulharsko a Severné Írsko. Tímy, ktoré spolu so Slováckmi figurovali pri decembrovom žrebe Ligy národov 2022/23 v prvom výkonnostnom koši.

Keď v Nyone vytiahol bývalý francúzsky reprezentant Robert Pires lístok s menom Slovenska, nasmeroval zverencov trénera Tarkoviča do 3. skupiny, v ktorej už figurovali tímy Bieloruska, Azerbajdžanu a dvojica Kazachstan/Moldavsko. Kazachovia zviedli v marcovom termíne play-off dvojzápas s Moldavskom a po výhre 2:1 na pôde súpera a 5:4 na penaltách (doma v riadnom hracom čase prehrali 0:1), skompletizovali finálne zloženie 3. skupiny C-divízie. S Bieloruskom odohrali Slováci doteraz tri zápasy. V marci 1996 zvíťazil tím trénera Jankecha v prípravnom zápase v Nitre 4:0, v kvalifikácii o postup na Euro 2016 sme vyhrali 3:1 na pôde súpera v Borisove, no podľahli Bielorusom 0:1 doma v Žiline.

HRACIE TERMÍNY

- 1. kolo: 2.–4. jún 2022
- 2. kolo: 5.–7. jún 2022
- 3. kolo: 9.–11. jún 2022
- 4. kolo: 12.–14. jún 2022
- 5. kolo: 22.–24. september 2022
- 6. kolo: 25.–27. september 2022
- Finále: 14. až 18. júna 2023
- Play-off o zostup do D-divízie ročníka 2022/23: 21. až 26. marca 2024

S Azerbajdžanom má Slovensko na konte 8 vzájomných duelov (šesť v rámci kvalifikácií ME, dva v kvalifikácii MS), s bilanciou 7 víťazstiev a 1 prehru. Veľkou neznámou budú Kazachovia, s ktorými naša reprezentácia odohrá v rámci aktuálnej edície Ligy národov premiérové vzájomné zápasy. Obhajcom trofeje je Francúzsko, ktoré v 1. skupine najsilnejšej A-divízie odohrá svoje zápasy s Dánskom, Chorvátskom a Rakúskom. V 2. skupine sa stretne víťaz prvého ročníka z Portugalska so Španielskom, Švajčiarskom a Českom.

Finálový turnaj Ligy národov 2022/23 sa uskutoční v dňoch 14. – 18. júna 2023, v marci 2024 sa bude v barážových dvojzápasoch rozhodovať o zostupujúcich do D-divízie.

PETER ZEMAN

Posledné víťazstvo v Lige národov zaznamenali Slováci 15.11.2020 proti Škótsku (1:0). Na snímke autor gólu Ján Greguš.

TERMÍNY ZÁPASOV SLOVENSKA

3. 6. 2022	Bielorusko – Slovensko (Nový Sad / 20:45)
6. 6. 2022	Slovensko – Kazachstan (Trnava / 20:45)
10. 6. 2022	Azerbajdžan – Slovensko (Baku / 18:00)
13. 6. 2022	Kazachstan – Slovensko (Nur Sultan / 16:00)
22. 9. 2022	Slovensko – Azerbajdžan (Trnava / 20:45)
25. 9. 2022	Slovensko – Bielorusko (Trnava / 18:00)

Prísne tresty pre Rusko zo strany UEFA a FIFA sa dotkli i našich reprezentácií

Vojna na Ukrajine ovplyvnila i futbalový svet

Keď ráno 24. februára napadli ruské vojská Ukrajinu, svet sa zmenil. Aj ten futbalový. Po chvíli váhania a po tlaku z čoraz väčšieho počtu národných zväzov zareagovali aj medzinárodné futbalové inštitúcie. Napriek protestom ruskej strany, ktorá sa odvolávala na to, že šport a politika by sa miešať nemali, postihli ruský futbal prísne tresty.

K významným sponzorom UEFA i Ligy majstrov patrila ruská spoločnosť Gazprom. Finále Ligy majstrov bolo naplánované na 28. máj do Petrohradu na štadión Krestovskij, ktorý postavila práve táto spoločnosť a ktorý má oficiálny názov Gazprom Aréna. Pripomeňme, že práve tu slovenská futbalová reprezentácia odohrala svoje zápasy na záverečnom turnaji Eura 2020 proti Poľsku (2:1) a Švédsku (0:1). UEFA najprv uvádzala, že „**nie je v pláne meniť dejisko finále Ligy majstrov**“, nakoniec však Petrohradu právo organizácie odňala a pririekla ho Parížu. Gazpromu, svojho už dlhoročného sponzora, sa vzdal i nemecký klub Schalke 04.

Z európskych klubových súťaží boli vyradené ruské kluby. Pravda, petrohradský Zenit na ihrisku po dvojzápase s Betisom, avšak Spartak Moskva už v Európskej lige proti Lipsku nenastúpil. Zákaz štartu ruských klubov platí i pre sezónu 2022/23. Na situáciu musela reagovať i FIFA po tom, čo Poliaci, Švédi a Česi vyhlásili, že proti zbornej v jednej z európskych vetiev baráže MS 2022 odmietajú nastúpiť. „**Futbal by mal byť uprostred tohto pekla vnímaný ako niečo menej dôležité,**“ povedal šéf Švédskeho futbalového zväzu Karl-Erik Nilsson. Poliaci mali 24. marca nastúpiť proti Rusku v Moskve, s lepším z dvojice Švédsko – Česko by Rusi opäť hrali doma. Táto situácia sa čiastočne týkala i slovenskej reprezentácie, ktorá v kvalifikačnej skupine skončila za Ruskom a špekulovalo sa na nad tým, či by nemohla ísť do baráže namiesto „zbornej“. Nakoniec sa po rozhodnutí FIFA hralo bez Ruska, Poliaci postúpili do finále bez boja a v ňom sa Švédcom revanšo-

Róbert Mak v súboji s Magomedom Ozdojevom v zápase kvalifikácie MS 2022 v Trnave, ktorý Slovensko vyhralo 2:1. Rusko skončilo v tabuľke pred slovenskou reprezentáciou, ale v baráži nehralo. FOTO TASR/ MARTIN BAUMANN

O CHELSEU ZÁUJEM V USA

Tvrďšiu realitu zažil i londýnsky klub Chelsea, ktorý patril Romanovi Abramovičovi. Zákaz prestupov i uzatvárania nových zmlúv je bolestivý. Klub je ponúknutý na predaj, v čase uzávierky sa rysoval údajne veľmi vážny záujemca z USA.

vali za prehru na európskom šampionáte. Európska časť kvalifikácie stále nebola úplná, na jún boli presunuté zápasy, ktoré sa týkajú dvojice Škótsko - Ukrajina a víťaza tohto duelu s Walesom, ktorý postúpil cez Rakúsko. Dodajme, že Ruský futbalový zväz podal odvolanie na Medzinárodný športový súd (CAS) v Lausanne, ale ten ho zamietol a potvrdil verdikty UEFA a FIFA. UEFA začiatkom mája rozhodla, že ruská reprezentácia nebude hrať zápasy tohtoročnej edície Ligy národov v 2. skupine B-divízie. Rusko automaticky skončí na poslednom mieste a zostúpi do nižšej divízie. V takejto situácii vyvolali údiv prihlášky Ruského futbalového zväzu na organizovanie ME 2028 či ME 2032. Boli zamietnuté. „**Kandidatúru Ruska považuje Výkonný výbor UEFA za neprípustnú podľa**

článku 16.02 reglementu o organizácii finálových turnajov, v ktorom sa uvádza: ... každý uchádzač zabezpečiť, že nebude konať spôsobom, ktorý by mohol pokaziť dobré meno UEFA a európskeho futbalu,“ uviedla UEFA. Ak sa zverencov Štefana Tarkoviča v už dohranej kvalifikácii táto situácia nedotkla, reprezentačnú dvadsaťjednotku pod vedením Jaroslava Kentoša ovplyvnila. Pozitívne, mohlo by sa povedať, ak by tieto slová vzhľadom na vážnosť stratených ľudských životov nemali pachuť. „**Rusko neodohralo z dôvodu dočasnej suspendácie svoje dva zápasy počas marcového asociačného termínu proti Malte a Severnému Írsku. Rusko nenastúpi ani na žiadny ďalší zápas v kvalifikácii a všetky jeho doterajšie výsledky sa považujú za neplatné. C-skupina bude**

pokračovať ako päťčlenná,“ uviedla vo svojom stanovisku UEFA. Diskvalifikácia ruskej dvadsaťjednotky v každom prípade tej našej pomohla k postupu na 2. miesto v skupine za suverénne Španielsko. Popri Rusku bolo medzinárodnými športovými zväzmi posunuté do ofsajdu aj Bielorusko. Táto situácia sa dotkla slovenskej seniorskej reprezentácie, keďže popri Azerbajdžane a Kazachstane, ktorý zvládol zápas s Moldavskom, je to ďalší náš súper v 3. skupine Ligy národov. Bielorusko, ktoré nie je priamy agresor ako Rusko, v nej šartovať môže. Problém však bol aj v tom, že momentálne majú občania Bieloruska pozastavenú možnosť pricestovať na územie Slovenskej republiky. S Bieloruskom mala pritom naša reprezentácia hrať 3. júna v Trnave. „**Rešpektujúc zásadné postoje našich štátnych autorít sme riešili vzájomné zápasy s Bieloruskom. Pri rokovaníach s tamojším futbalovým zväzom sme našli riešenie v podobe výmeny poradia zápasov, zaslali sme spoločnú žiadosť na UEFA, ktorá nám v pondelok 9. mája tento krok odsúhlasila,**“ povedala Lenka Gazdíková, riaditeľka medzinárodného oddelenia SFZ. Ako dočasné východisko - pretože, ktovie, akým smerom sa dianie na Ukrajine a vo svete vyvinie - UEFA potvrdila zmenu poradia vzájomných zápasov. Keďže Bielorusko nemôže hrať domáce zápasy na svojom území, zápas bez divákov - ďalšia podmienka pre „domáce“ duely Bielorusov - sa presunul do srbského Nového Sadu. Svoj domáci zápas s Bieloruskom slovenská reprezentácia odohrá 25. septembra v Trnave.

MOJMÍR STAŠKO

USMIEVAJTE SA, BUDE TO VÝHRA

ŠŤASTNÁ RYBKA

NOVÝ SERIÁL

UŽ OD 7. JÚNA
EXKLUZÍVNE NA

OD 14. JÚNA KAŽDÝ
UTOROK 20:35 NA

Prvým slovenským futbalistom na tomto teritóriu bol Miroslav Nemec, ktorý prišiel v roku 2004 do FK Atyrau a pobyt si predĺžil o pôsobenie v FC Ekibastuzets. Potom, ešte pred Weissom sa v Kazachstane úspešne uplatnil iný tréner. Humenský rodák Jozef Škrllík v roku 2012 trénoval FC Akžajik Uralsk, v ktorom mal v kádri aj slovenského obrancu Miloša Brezinského. O dva roky bol asistentom v klube FK Ordabasy, ale stal sa i asistentom v reprezentácii Kazachstanu do 21 rokov.

„Vnímal som to ako veľkú poctu,” spomínal Jozef Škrllík. Aj on, podobne ako ostatní, musel zabojsť s príznačnými kazašskými extrémami. Veľkými teplotnými skokmi, na jednej strane zimami s teplotami, ktoré sú pre našinca takmer nepredstaviteľné (- 30 až -40 stupňov) a potom s horúcim letom (až 50 stupňov) a veľkými vzdialenosťami. **„Musel som si zvyknúť na lietanie. Najbližší klub sídlil v 500 kilometroch vzdialenom Atyrau. V našom klube o ňom hovorili - náš sused,”** spomínal na pôsobenie v Akžajiku Jozef Škrllík. Bolo to na pomedzí Európy a Ázie.

„Okolo Uralska tečie rieka Ural, ktorá oddeľuje Európu od Ázie. Mesto je v európskej časti, ale letisko je už za mostom v ázijskej,” pridal zaujímavosť Jozef Škrllík. V roku 2017 sa ešte na pol roka vrátil do Šachtaru Karaganda.

Vladimír Weiss sa stal trénerom Kajratu v novembri 2012, teda sedem rokov po meraní síl s ním v predkole Ligy majstrov. To už mal za sebou pôsobenie na lavičke ruského Saturnu Moskovská oblasť. Výborné ovládanie ruštiny takisto zavážilo, je to jazyk, s ktorým v Kazachstane fungujete. Weiss nebol v Kajrate sám, po boku mal slovenských asistentov Borisa Kitku a Romana Švantnera. V klube sa im darilo, hoci na titul nedosiahli. V jeho prvej sezóne skončil piaty, v druhej na 3. mieste, vyhral Kazašský pohár (2014). Z triumfu sa tešil aj dvojmetrový dlháň v strede obrany Ľubomír Michalík, ktorý sa na popud Weissa presunul do Kazachstanu po siedmich rokoch v anglickom futbale. V útoku Kajratu hral Miloš Lačný.

Silná slovenská stopa v Kazachstane

Keď sa Vladimír Weiss ako tréner Artmedie Bratislava tešil z gólu Pavla Staňa v úplnom závere predĺženia odvety 1. predkola Ligy majstrov do siete Kajratu Almaty, pravdepodobne netušil dve veci - že Artmedia vyorie v danej edícii takú hlbokú brázdú a že raz bude práve trénerom Kajratu. V krajine nášho súpera v Lige národov sa však v poslednej dekáde uplatnilo niekoľko našich trénerov i hráčov. Dalo by sa dokonca povedať, že slovenská stopa je v kazašskom futbale až prekvapujúco hlboká.

V tretej sezóne Weiss s Kajratom - už bez Michalíka a Lačného - zopakoval víťazstvo v Kazašskom pohári (2015) a mal aj veľmi blízko k titulu, rival Astana ho však v poslednom kole vďaka gólu v 87. minúte a víťazstvu 1:0 predstihla o jediný bod. Slovenský realizačný tím v Kajrate nepokračoval. **„Myslím si, že spolu s kolegami z realizačného tímu sme klubu odovzdali všetko, čo bolo v našich silách. Nadalej mu budem držať palce,”** povedal Weiss. **„Klub výrazne pozdvihol,”** povedal na jeho adresu Ľubomír Michalík. Aj on pri hlavných rysoch kazašského futbalu spomínal rýchlosť, tvrdosť a technické schopnosti, ako slabinu zas taktickú stránku. No a podobne ako ostatní zažil rituál s podrezaným baranom a pokropením ihriska, bránok či šatne krvou z neho...

Slovenská stopa v Kajrate pokračovala v roku 2016, to si v jeho drese zahral Lukáš Tesák. Početnú slovenskú ekipu v jednom období mal banický Šachtar Karagandy. Jeho trénerom po už spomínanom Škrllíkovi sa v januári 2016 stal svetobežník Jozef Vukušič, ktorý si do tímu stiahol jemu dobre známych Štefana Zošáka, Filipa Serečina a Júliusa Szökeho, ako aj kondičného trénera Michala Lacenu. **„Na Kazachstan nemôžem nič zlé povedať. Spoznal som neskutočných ľudí, s ktorými som dodnes v kontakte,”** spomína Štefan Zošák. Podobne hovorí aj Ľubomír Michalík: **„Zažil som tam dva pekné roky, nemôžem na túto krajinu povedať ani krivé slovo.”**

Aj iné adresy a pravdou je, že i zaujímavé financie, našincov lákali. Za Kaysar Kyzylorda si

rok zahral Juraj Piroška, Kristián Kolčák zas za FC Aktobe. Na margo financií v kazašskom klubovom futbale: ročný rozpočet Akžajiku bol v Škrllíkovej ére na úrovni 6 miliónov USD, a to bol jeden z tých nižších v lige... Kazašské dobrodružstvo zlákalo aj Michala Hippa. Po boku českého spoluhráča ešte z federálnej reprezentácie Michala Bílka v pozícii asistenta pôsobil na dvoch adresách: v rokoch 2019 - 2020 pri seniorskej reprezentácii Kazachstanu a od januára do augusta 2020 aj v FK Astana. S ňou v roku 2020 vyhrali Kazašský pohár. V kvalifikácii Eura 2020 získal Kazachstan pod česko-slovenským vedením 10 bodov, čo bol vyrovnaný rekord z kvalifikácie Eura 2008. Vtedy však Kazachstan odohral 14 zápasov, v kvalifikácii Eura 2020 o štyri menej.

MOJMIŘ STAŠKO

Tréner **MICHAL HIPPI** zanechal v stredoázijskej krajine vlastnú stopu

Byť hrdý ako Kazach

Je ďalším v rade slovenských trénerov, ktorí majú osobnú skúsenosť s kazašským futbalom. Pôsobenie pri reprezentácii aj v klube mu pomohlo dokonale spoznať zákonitosti a fungovanie športu, ale aj života v krajine. Pracovitosťou sebe vlastnou tak prenikol hlboko pod kožu kazašského futbalu a o znalosti sa podelil. Tému pitveme s Michalom Hippom.

▫ **Keď si spomeniete na svoje kazašské obdobie, čo vám napadne ako prvé? A čo najčastejšie?**

„Strávil som v Kazachstane pekné a zaujímavé futbalové dva roky. Spoločne s Michalom Bílkom sme pracovali pri národnom tíme a v druhom roku súbežne aj v majstrovskej Astone. Pretrvávajú u mňa pozitívne spomienky, rád sa v mysli vraciam do tohto obdobia.“

▫ **Ako ovplyvňujú tamojšie klimatické podmienky futbalové zápasy? Ľudia chodia na futbal?**

„Kazachstan je najväčší vnútrozemský štát na svete, aj preto je to jedna z krajín s najväčším teplotným rozdielom na svete. V zimnom období sa teploty blížila k mínusovej štyridiatke a v lete presahujú túto hodnotu v plusových hodnotách. Klimatické podmienky teda veľmi ovplyvňujú futbalové zápasy, z tohto dôvodu sa kazašská Premier liga hrá systémom jar – jeseň. Zápasy sa hrajú väčši-

KTO JE MICHAL HIPPI

▫ **DÁTUM A MIESTO NARODENIA:** 13. marec 1963, Nitra

Post: obranca

▫ **HRÁČSKA KARIÉRA:** Duslo Šaľa, Agro Hurbanovo, FC Nitra, First Vienna, Slavia Praha, 1. FC Košice, MFK Piešťany, USC Fels am Wagram

▫ **LIGOVÁ BILANCIA:** 192 zápasov/18 gólov

▫ **REPREZENTÁCIA:** ČSFR 5/0, Slovensko 5/1

▫ **TRÉNERSKÁ KARIÉRA:** ŠM Gabčíkovo (asistent), FC Nitra (asistent), Artmedia Petržalka (asistent), reprezentácia Slovenska (asistent), Saturn Moskovská oblasť (asistent), Artmedia Petržalka, Slovan Bratislava, reprezentácia Slovenska, FC Nitra, Vysočina Jihlava, Haladás Szombathely, reprezentácia Kazachstanu (asistent), FC Astana (asistent)

nou na umelej trávě, prírodná bola len v Almate, Šymkente a v Taraze. V poslednom 11. kole kazašskej ligy videlo zápasy v Aktobe a v Astone po 12 000 divákov, v ostatných zápasoch bol priemer okolo 3000 - 4000. Na reprezentáciu je to neporovnateľne lepšie, stretnutia so Škótskom, Ruskom či Belgickom boli vypredané, do Astana arény prišlo 30 000 fanúšikov. Na Cyprus bolo menej, len 12 000, ale na San Maríno zas až 20 000 duší. Treba povedať,

že aj kazašský fanúšik si súperov vyberá, ako na reprezentáčnej, tak na klubovej úrovni.“

SOLÍDNE PENIAZE, AJ PRE CUDZINCOV

▫ **Je v kazašskom futbale veľa peňazí?**

„Na kazašské pomery áno. Hráči majú vytvorené solídne materiálne a finančné podmienky, preto len veľmi málo kazašských futbalistov pôsobí v zahraničí. V období, keď som tam pracoval, väčšina mužstiev

využívala aj služby legionárov. V kádri ich mohlo byť maximálne osem, čo všetci náležite využívali. Musím povedať, že išlo o veľmi kvalitných cudzincov, väčšinou reprezentantov svojich krajín, ktorí výraznou mierou prispievali ku zvyšovaniu úrovne kazašskej ligy.“

▫ **Počas vášho pôsobenia s Michalom Bílkom pri tamojšej reprezentácii ste vraj boli najpopulárnejšími cudzincami na kazašskej pôde, vnímali ste to tak?**

„Tak to neviem (smiech). Chceli dosiahnuť čo najlepšie výsledky, v kvalifikácii ME 2020 sa nám to aj podarilo. Národný tím urobil dobrý dojem, odborná verejnosť skonštatovala, že to bola najlepšia kvalifikácia počas celého účinkovania Kazachstanu v súťažiach UEFA, až do posledného kola sme boli v hre o 3. miesto v skupine, čo bolo pri súperoch Belgicko, Rusko, Škótsko, Cyprus a San Maríno, úspechom. Osobne si však myslím, že sme mohli dosiahnuť aj viac, škoda

premrhaných bodov s Ruskom vonku a s Cyprusom doma. Aj v Lige národov sme začali víťazstvom v Litve, dlhodobo sme boli v hre o víťazstvo v skupine, až zlým záverom sme oň prišli. Nedá mi, musím spomenúť veľmi veľkú fluktuáciu hráčov z rozličných dôvodov - koronavírus, zranenia, dopingový trest, kartové tresty, slabšia výkonnosť – mohlo to dopadnúť lepšie.“

» **Chvíľku ste mali dvojúlohu, popri reprezentácii aj v Astane, aký to malo zmysel?**

„Vo futbalovom svete to nie je bežný jav, ale v Kazachstane to nebola úplná novinka. Pred časom to zažil aj český kolega Miroslav Beránek. Po solídnych výsledkoch v kvalifikácii ME 2020 sme dostali ponuku viesť okrem národného mužstva aj majstrovskú Astanu. Nakoľko sme v tomto meste bývali, videli sme všetky jej domáce zápasy, v mužstve bol najväčší počet reprezentantov, nám takáto dvojúloha dávala zmysel. Začiatok sme mali dobrý, vyhrali sme kazašský Superpohár, ale potom výrazne zasiahol do našej práce koronavírus. Po treťom ligovom kole prišla vyše päťmesačná zápasová pauza. Osem týždňov sme netrénovali vôbec, až v auguste pokračovala súťaž v Almate, kde sa dohrávalo v „bubline“ na troch štadiónoch. V Lige majstrov sme neprešli cez Dinamo Brest, tým sme nesplnili vytýčený cieľ a po prehre s Tobolom už sme pokračovali v práci len v národnom mužstve.“

» **Máte pocit, že ste kazašskej reprezentácii a kazašskému futbalu naozaj pomohli?**

„Toto musia posúdiť iní, ideálne funkcionári (smiech). Ale objektívne, áno, zanechali sme tam svoju stopu. V kvalifikácii sme získali z hľadiska počtu odohratých zápasov najviac bodov, strelili sme najviac gólov, dosiahli najvyšší počet víťazstiev, inkasovali sme najmenej gólov – to sú objektívne ukazovatele. Výrazne sme zviditeľnili Kazachstan senzáčnym víťazstvom nad Škótskom 3:0. Zmenili sme základný herný systém, šancu dostali noví hráči ako Jerlanov, Maročkin, Abiken, Pertsuch, Aibetov, Žangylyšbaj, Kerimžanov. V nomináciách už neboli len hráči z Astany či Kajratu, ale šancu dostali aj iní z Ordabasy, Tobola, Kajsaru, Žetysu, Akto-be. Výrazne sa zlepšila atmosféra na domácich zápasoch,

S Michalom Bílkom
boli trénermi
kazašskej
reprezentácie.

hráči s hrdosťou, typickou pre Kazachov, prichádzali na zrazy.“

MÁ TO LOGIKU?!

» **Čo dali takmer dva roky v stredoázijskej krajine vám?**

„Bola to možnosť pracovať v modernej a progresívnej krajine, čo si veľmi vážim. Pracovať v reprezentácii ktorejkoľvek krajiny považujem za veľkú česť. Kazašský futbal napreduje a ja som mal možnosť sa na tom podieľať, na čo som náležite hrdý. Okrem nesporných futbalových skúseností som mal možnosť oboznámiť sa s históriou a súčasnosťou hrdého kazašského národa, jeho miestnych zvykov, pohostinnosťou, prekrásnou prírodou. Spoznal som veľa dobrosrdečných a priateľských ľudí, s niektorými som stále v kontakte. Pri debatách odporúčam, aby človek aspoň raz navštívil túto stredoázijskú krajinu.“

» **Po pätnástročnej etape, počas ktorej viedli národný tím s jedinou výnimkou len zahraniční tréneri, bol pri ňom opäť domáci odborník, poznáte ho?**

„Po našom odchode od národného družstva sa stal hlavným trénerom Talgat Bajsufinov, ktorého sme mali v realizačnom tíme na pozícii asistenta, mužstvo viedol v kvalifikácii MS 2022. V marci toho roku sa stal novým prezidentom federácie Adlet Barmenkulov, ktorý na zápasy play-of Ligy národov vymenoval do funkcie kazašského trénera Andreja Karpoviča. Po udržaní sa v C-divízii tejto súťaže však začiatkom mája opäť prišlo k výmene trénera...“

» **Má to logiku?!**

„Podľa nich áno. Novým trénerom sa stal 44-ročný Rus

Magomed Adijev, ktorý v minulom futbalovom roku úspešne pôsobil v šachtare Karaganda.“

» **Kto je oporou súčasnej kazašskej reprezentácie?**

„Za nášho pôsobenia ním bol jednoznačne Bauyržan Islamchajev, ktorý má však po dopingovom prehrešku stop do konca roka 2022. Momentálne k najvýraznejším hráčom patria Baktiyor Zuinutdinov, Sergej Malij, Aschat Tagybergen a Nuraly Alip. Musím však povedať, že štart prvých troch hráčov je veľmi otázný. Tiež tam sú nejaké disciplinárne prešľapy...“

» **Kde má tento tím slabiny?**

„Za nášho pôsobenia sme mali problémy s hernou vyťaženosťou hráčov v lige, lebo prednosť dostávali legionári. Hráčom preto chýbala prax a zápasová kondícia, čo sa prejavovalo hlavne v záveroch duelov. K slabinám možno zaradiť aj slabšiu konkurencieschopnosť na jednotlivých postoch, príliš veľa individuálnych nevynútených chýb, straty koncentrácie v určitých herných situáciách. Najväčším problémom v ofenzíve bola – a myslím si, že aj pretrváva – veľmi slabá efektivita v koncovke, ktorá súvisí s individuálnou kvalitou útočníkov. Na tejto pozícii má mužstvo dlhodobé problémy. Aj keď sme na týchto postoch pretočili viacero hráčov, žiaden sa výraznejšie na tejto pozícii nepresadil.“

» **Aké sú prednosti kazašských futbalistov?**

„Herná a taktická disciplína, tímovosť, zodpovednosť, bojovný duch mužstva. V našich zápasoch prevažovala dobrá organizácia hry, kompaktnosť a snaha o dodržiavanie taktic-

kých a herných plánov. Mužstvo bolo viditeľne lepšie v plnení defenzívnych činností, čoho dôkazom bol aj relatívne nižší počet inkasovaných gólov. Hráči v domácich zápasoch neustále dokazovali, že súperi v Kazachstane len tak ľahko nevyhrajú.“

» **Ako by dopadlo porovnanie slovenskej a kazašskej I. ligy?**

„Myslím si, že mužstvá ako Astana, Kajrat, Ordabasy či Tobol Kostanaj by sa v tom období v našej lige nestratili. Porovnávať je však veľmi ťažké. V kazašských mužstvách výraznú úlohu zohrávajú legionári, ktorí výrazne ovplyvňujú herný prejav a samotnú kvalitu. Prevažná väčšina využíva ich maximálny počet, teda 6, ak k tomu pripočítame hráčov z iných postsovietskych krajín, ktorí sa za legionárov nepovažujú, tak je zrejmé, že vyťaženosť domácich hráčov nie je na takej úrovni, akú by si tréneri národného mužstva želali.“

» **Má kazašský futbal dostatok talentov?**

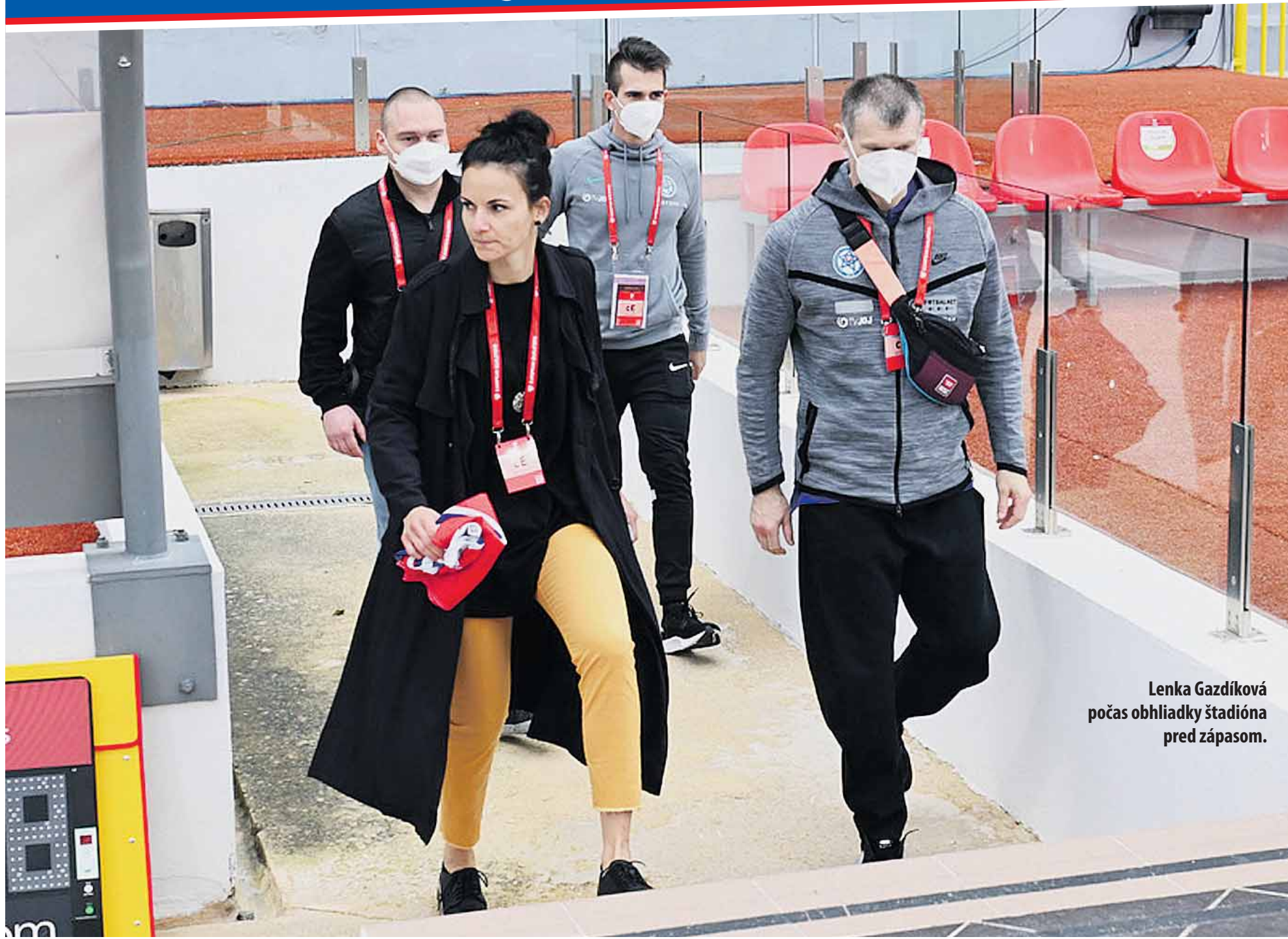
„Táto oblasť je v Kazachstane často kritizovaná. Z mládeže nevychádza toľko schopných hráčov, ako by si to domáca verejnosť predstavovala. Asi najvýraznejšie sa mládeži venujú v Kajrate a v Taraze, tam je práca s talentmi najprepracovanejšia a mládežníci majú vytvorené veľmi dobré podmienky. Aj naša Žilina mala možnosť porovnať si úroveň kazašskej futbalovej mládežníckej školy. Kluboví tréneri sa síce snažia zapracovávať mladých hráčov do svojich tímov, ale pri pomerne veľkom počte legionárov je to zložité.“

Aký vplyv má štát na tamojší futbal?

„Za môjho pôsobenia mal štát pomerne značný vplyv. Kazachstan je rozdelený do 14 regiónov a štyroch miest štátneho významu - Almaty, Nur Sultan, Šymkent a Bajkonur - v ktorých je na čele akim, rozumej regionálny guvernér. Títo vysoko postavení ľudia výrazne ovplyvňovali a myslím si, že aj ovplyvňujú, chod financovania futbalu. Na druhej strane treba povedať, že koronavírus výrazne zasiahol aj do futbalového diania v Kazachstane. Kluby musia teraz pracovať s výrazne nižším „rozpočtom, ako tomu bolo v predchádzajúcom období.“

PETER ŠURIN

Lenka Gazdíková počas obhliadky štadióna pred zápasom.

Vždy treba byť v strehu

Na prvý pohľad nie viditeľnou, ale napriek tomu dôležitou súčasťou mužskej reprezentácie je riaditeľka medzinárodného a organizačného úseku Lenka Gazdíková. Čo všetko má pod palcom?

g Vaša práca sa počas asociačných termínov doslova odohráva za oponou. Priblížite nám vaše úlohy pri reprezentačnom áčku?

„Na výjazdoch mám spolu s technickým vedúcim mužstva Róbertom Tomaschekom na starosti logistiku. Spolu riešime prepravu mužstva na zápasy u súperov, víza, ubytovanie, stravu, aby sme mali v hoteli zabezpečené priestory, ktoré potrebujeme, fitnesscentrum, tréningové plochy a všetko ostatné. Zároveň sa snažíme vyhovieť požiadavkám hráčov či členov realizačného tímu. Počas celého asociačného termínu úzko komunikujeme s hosťujúcou asociáciou ohľadom našich potrieb počas celého pobytu, ale aj na zápase. Takisto som kontaktná osoba pre súperov pri našich domácich zápasoch, kde som v pozícii zápasového manažéra.“

S technickým vedúcim Róbertom Tomaschekom počas Eura.

S hovorkyňou SFZ Monikou Jurigovou doladujú pracovné povinnosti hráčov áčka.

Slovenská výprava na majstrovstvách Európy.

§ S áčkom cestujete na zápasy už viac ako dva roky, prekvapí vás ešte niečo?

„Na každom zraze sa vyskytne niečo, čo sa predtým nevyskytlo. Už dokážeme myslieť dva-tri kroky dopredu. Sú to detaily. Napríklad, máme hráčov s rôznymi alergiami, tak preverujeme, či hoteloví kuchári naozaj pripravili jedlo tak, ako ho potrebujeme. Či nám hotel dokáže zabezpečiť bývanie a stravovanie separátne od hostí, špeciálne počas covidu toto nebolo vôbec jednoduché. Maséri a fyzioterapeuti majú špeciálne nároky, takisto videoanalytik, kolegovia z médií. Jednoducho, snažíme sa tímu uľahčiť ich robotu.“

§ Vyžaduje si práca pri reprezentácii 24-hodinové nasadenie?

„Nájde sa aj voľnejšia chvíľa, ale treba byť vždy v strehu. Nikdy neviete, čo sa môže stať. Nie je to o tom, že si na zraz ideme oddýchnuť.“

§ Boli ste súčasťou organizačného tímu Slovenska na Eure. Aké to bolo?

„Bolo to extrémne náročné. Nie iba z časového hľadiska, keďže sme na šampionát postúpili až z play-off, ale pár mesiacov pred jeho začiatkom nám UEFA zmenila miesto základného tábora a aj miesta zápasov. Tréningový stan sme mali mať pôvodne v Írsku, v Dubline sme mali vybrať už hotel i tréningové centrum, napokon sme však museli byť v Rusku. Popritom sme navyše museli myslieť na covidové pravidlá. Ale napokon všetko klaplo, ako malo.“

§ Zažili ste asociačné termíny s dvomi, tromi a teraz so štyrmi zápasmi. V čom sa líšia?

„Systém práce sa nám nemení – je to o logistike, vyhovení požiadavkám hráčov a realizačného tímu, zabezpečení hotelov atď... Len počas asociáku so štyrmi zápasmi

Lenka Gazdíková (v žltom) má za sebou aj aktívnu futbalovú minulosť.

KTO JE LENKA GAZDÍKOVÁ

- § **DÁTUM A MIESTO NARODENIA:** 18. marec 1986, Bratislava
- § **HRÁČSKA KARIÉRA:** ŠK Slovan Bratislava, Sparta Praha
- § **OBLÚBENÝ KLUB:** Manchester United, Liverpool
- § **OBLÚBENÝ HRÁČ:** Edwin van der Sar, Alisson Becker

sa tá práca oproti dvojzápasu násobí. Navyše po júnovom termíne nás čakajú majstrovstvá Európy do 19 rokov. Verím, že všetko s kolegami zvládneme.“

§ Ako vás vnímajú hráči, keďže ste v širšom vedení áčka?

„S hráčmi veľmi neprichádzam do kontaktu, na to je tam technický vedúci. Spoluprácu s ním máme veľmi dobre nastavenú a navzájom sa akceptujeme.“

§ Aktuálne pracujete na pozícii riaditeľky medzinárodného a organizačného úseku SFZ. Aké boli ale vaše začiatky na zväze?

„Začínala som ako technická vedúca pri dievčenských reprezentáciách do 15, 17 a 19 rokov. Od začiatku ma to bavilo a naplňalo. Zistila som, že to by som chcela robiť. Potom som sa stala vedúcou ženskej repre.“

§ Práca v ktorom kolektíve

je pre vás špecifickejšia? V ženskom, alebo v mužskom?

„Hm... Asi ten ženský kolektív je špecifickejší...“

§ Sú futbalistky náladovejšie ako muži?

„Áno, ale to je všeobecne aj v živote.“

§ Aké sú rozdiely v práci pri dievčenských výberoch, ženskej a mužskej reprezentácii?

„Spomínam si napríklad na prvý veľký výjazd, keď sme šli v roku 2014 do Číny na Olympijské hry mládeže, na ktoré sa kvalifikovali 14 a 15-ročné dievčatá. V podstate sme zastávali aj rolu ich rodičov. Čo sa týka ženského a mužského áčka, tak to je už práca s profesionálnymi hráčkami a hráčmi. Práca v áčkach to je už viac o zabezpečení športových záležitostí.“

§ Bavíme sa o práci na zväze a o organizácii asociačných termínov. Ale čo vy a futbal?

„Futbal je môj život, hrala som ho aj aktívne. Začínala som s ním na klubovej úrovni ako hráčka – brankárka, postupne som sa pripravovala do reprezentácie, našla si angažmán v zahraničí a po konci kariéry v ňom pracujem už niekoľko rokov. Teda od konička to prešlo až k práci.“

§ Aká bola vaša hráčska kariéra?

„Začínala som v žiackych družstvách Slovana Bratislava, cez jednotlivé kategórie som sa dostala až do ženského tímu. Počas štúdia na vysokej škole som prestúpila do Sparty Praha, kde som hrávala sedem rokov. Popritom som vyštudovala športový manažment na Karlovej univerzite.“

§ Chytali ste aj za reprezentáciu?

„Chytala som v mládežníckych kategóriách a aj za áčko. Jediné, čo ma mrzí, že sme počas môjho pôsobenia pri repre nedosiahli výraznejší úspech.“

§ V repre ste hrávali napríklad s Luciou Ondrušovou, Alexandrou Bíróovou, Dominikou Škorvánkovoú či Máriou Korenčiovou. Ich hráčske kariéry ešte pokračujú, vaša sa už skončila. Prečo?

„Musela som podstúpiť plastiku kolena, predného krížneho väzu. Napriek tomu som premýšľala, že sa posuniem ešte viac do zahraničia, ale opakujem, v tých časoch neboli také dobré možnosti ako teraz. Rozhodla som sa vrátiť na Slovensko a nájsť si prácu, ktorá ma bude baviť, čo sa mi aj podarilo.“

§ Na záver prezradte, aké máte sny pri reprezentácii alebo na SFZ?

„Možno ešte raz zažiť majstrovstvá Európy, alebo majstrovstvá sveta, aby aj ďalší moji kolegovia pri mládežníckych výberoch mohli zažiť atmosféru záverečného podujatia.“

BRANISLAV SARŇÁK

Nevlastnite. Jazdite!

LeasePlan

Ponúkame optimálne riešenia mobility pre každý typ podnikania. Objavte komplexné služby operatívneho leasingu vozidiel a správy vozového parku, ktoré sú vhodné nielen pre veľké firmy, ale aj stredne veľké spoločnosti a živnostníkov. Vy sa môžete naplno venovať svojmu vlastnému podnikaniu.

leaseplan.sk

Vozíme našich

 CENTRUM MOBILITY

BRATISLAVA | BANSKÁ BYSTRICA | POPRAD | KOŠICE

Oficiálny partner mobility
Slovenskej futbalovej reprezentácie

TEMPUS

Už 16 zlatých olympijských medailí pre Kazachstan

Kazachstan sme dlho vnímali ako krajinu starých tradícií, kočovného spôsobu života a nekonečných obrovských stepí. Pravda, vznikol aj skvelý priestor na lyžovanie, stačí spomenúť stredisko v Šimbulaku (Shymbulak), kde vás vyvezú lanovkou až do výšky 3200 metrov nad morom.

Vráťme sa však dole. V Kazachstane je život tvrdý, náročný. Koniec-koncov prejavuje sa to aj v športovej oblasti. Tá sa rozvíja najmä v posledných 50 rokoch veľmi intenzívne. Na olympijských hrách získali reprezentanti krajiny 16 zlatých medailí.

Box

Najviac z jednotlivých športových odvetví si vybojovali zástupcovia boxu. Majú na konte 22 medailí, z toho sedem zlatých. Tu je prehľad medailistov:

Vasilij Žirov – (*4. 4. 1974 – Balchaš) zlato z OH 1996 v Atlante v polotiažkej váhe, žije v Arizone (USA)

Bekzat Sattarchanov – (*4. 4. 1980 – Turkestan, zomrel 31. 12. 2000) zlato z OH 2000 v Sydney v perovej váhe, zahynul pri autohavárii na Silvestra, v roku 2019 dokončili o ňom šesťdielny televízny životopisný seriál

Jermachan Ibraimov – (*1. 1. 1972 – Taraz) zlato z OH 2000 v Sydney, aj bronz z OH 1996 v Atlante v ľahkotiažkej váhe

Bachtijar Artajev – (*14. 3. 1983 – Taraz) zlato z OH 2004 v Aténach v strednej váhe

Bachyt Sarsekbajev – (*29. 11. 1981 – Pavlodar) zlato z OH 2008 v Pekingu v ľahkej strednej váhe

Serik Sapijev – (*16. 11. 1983 – Abaj) zlato z OH 2012 v Londýne v ľahkej strednej váhe

Danijar Jelusinov – (*13. 3. 1991 – Kajyndy) zlato z OH 2016 v Riu de Janeiro v ľahkej strednej váhe, v roku 2018 prešiel medzi profesionálov, deväť zápasov vyhral, päťkrát k. o.

Zápasy – klasický štýl

Jurij Melnyčenko – (*5. 6. 1972 – Džalal-Abad, Kirgizsko) zlato z OH 1996 v Atlante, vo finále zdolal Dennisa Halla z USA 4:1 na body

Vzpieranie

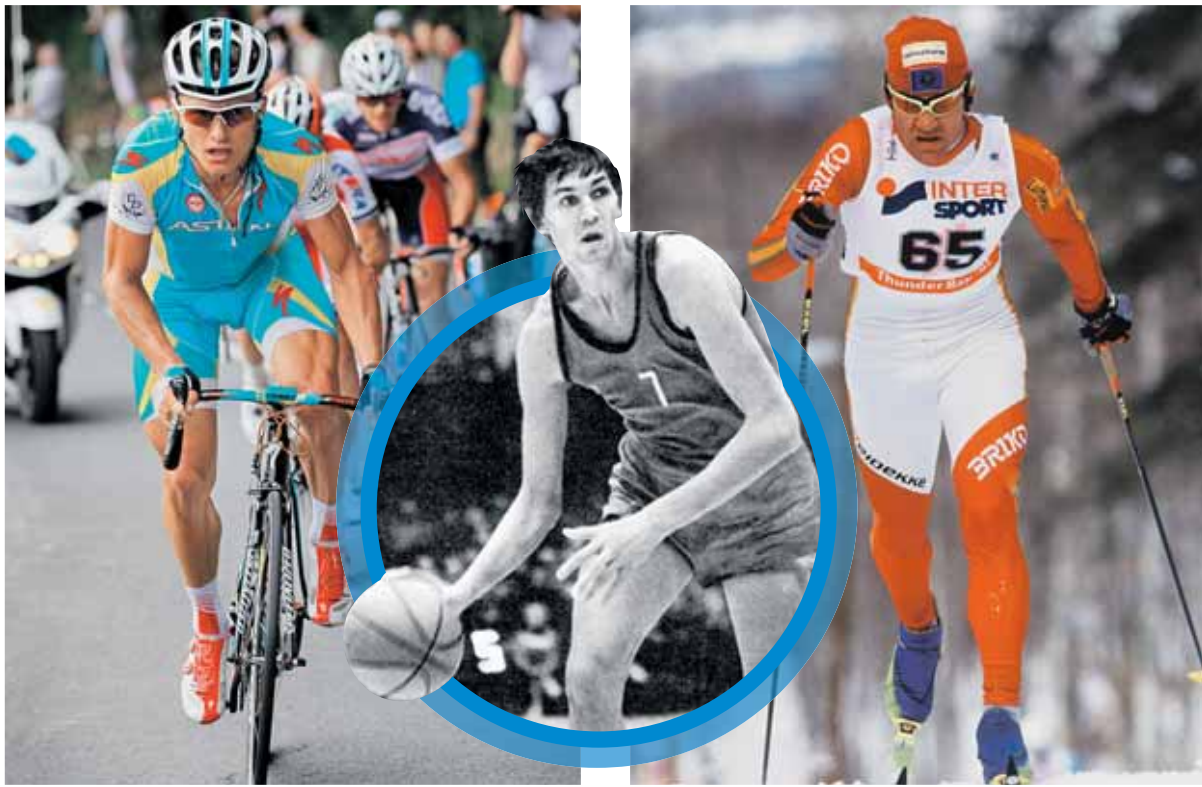
Nidžat Rachimov – (*13. 8. 1993 – Baku, Azerbajdžan) zlato z OH 2016 v Riu de Janeiro, v marci 2022 mu ho odobrali pre nedovolené manipulovanie so vzorkou moču, prípad ešte nebol uzavretý

Cyklistika

Alexander Vinokurov – (*16. 9. 1973 – Beskol) zlato z OH 2012 v Londýne, striebro z OH 2000 v Sydney. Vyhral Vuelta a España v roku 2006, na Tour de France obsadil tretie (2003) a piate miesto (2005). V roku 2007 bol obvinený z požívania dopingových látok (zakázaná krvná transfúzia) po nečakanom víťazstve v časovke.

Atletika

Oľga Rypaková – (*30. 11. 1984 – Ōske-man) zlato z OH 2012 v Londýne výkonom

Kto z nich je najväčší kazašský športovec? Alexander Vinokurov, Alžan Žamuchamedov alebo Vladimir Smirnov?

14,98 m, okrem toho striebro z roku 2008 a bronz z roku 2016, osobný rekord v trojskoku 15,26 m, v sedemboji 6113 bodov

Oľga Šišiginová – (*23. 12. 1968 – Almaty) zlato z OH 2000 v Sydney v behu na 100 m prekážok za 12,65 sek., osobný rekord mala 12,44. V rokoch 1996 – 98 si odpykala dvojročný trest za doping

Plávanie

Dmitrij Balandin – (*4. 4. 1995 – Almaty) zlato z OH 2016 v Riu de Janeiro na 200 m znak 2:07,46 min. V tom istom roku po ňom pomenovali nový bazén na Al-Farabi Kazach National University v Almate

Bežecké lyžovanie

Vladimir Smirnov – (*7. 3. 1964 – Šču-činsk) zlato zo ZOH 1994 v Lillehammeri v behu na 50 km, z olympiád má aj ďalšie štyri strieborné a dve bronzové cenné kovy. Po rozpade ZSSR žil vo švédskom Sundsvall a pripravoval sa v klube Stockviks SF. Od roku 1999 do 2010 bol člen MOV. Veľkí priatelia boli s Björnom Daehlim a Vegardom Ulvangom.

Basketbal

Vôbec prvým zlatým medailistom z krajiny bol basketbalista **Alžan Žamuchamedov** (*2. 10. 1944 – Gazalkent). Ešte v drese ZSSR zvíťazil na OH 1972 v Mníchove. Celý aktívny život strávil v CSKA Moskva.

Ľadový hokej

Za Kazacha považujú športoví priaznivci aj hokejového brankára **Jevgenija Nabokova** (*25. 7. 1975 – Ōskemen). IIHF dlho odmietala povoliť, aby chytal za Rusko,

lebo sa narodil a hral v Kazachstane. Povolenie dostal až v roku 2005.

Tenis

Dobré výkony podávajú aj tenisti, ženy sa už dostali aj do najlepšej päťdesiatky **Zanina Dijasová** (*18. 10. 1993 – Almaty) a **Julia Putincevová** (*7. 1. 1995 – Moskva). **Michail Kukuškin** (*26. 12. 1987 – Volgograd) sa už dostal do prvej stovky.

Šach

Žansaya Abdumaliková (*12. 1. 2000 – Almaty) píše peknú históriu v šachu. Zázračné šachové dieťa dostalo priezvisko po starom otcovi, ktorý povedal, že ak ho prijme, bude slávna. Má už titul veľmajsterky. Študuje na Innovative Technical College, odbor počítačové programovanie. A koničky sú spojené opäť so športom – box a rybárčenie.

Horolezectvo

Na záver ešte smutno-krásny príbeh **Anatolija Bukrejeva** (*16. 1. 1958 – Korkim). Pôvodom ruský športovec ostal po rozdelení v Kazachstane. 18-krát vyšiel na 8000 m vrcholy. Na konci roka 1997 sa pokúsili v trojici zdolať južnú stenu Annapurny. Uprostred výstupu ich zasiahla lavína a prežil len Talian Simone Moro. Dmitrija Soboleva a Anatolija Bukrejeva záchranári nenašli a prehlásili ich za mŕtvych.

Kazachstan od svojho osamostatnenia v roku 1991 píše zaujímavé športové príbehy. Hoci sú popretkávané aj bolestivými príbehmi, dopingovými prípadmi, deviata najväčšia krajina dokazuje, že šport sa jej stáva pevnou súčasťou a chcú aj naďalej pokračovať na ceste naplnenej triumfami.

STANISLAV DUTKA

11TEAMSPORTS

11teamsports - najväčší európsky futbalový online obchod pre jednotlivcov a kluby. Vyber si na www.11teamsports.sk s kódom „sLOVEnsko” a získaj exkluzívnu zľavu.

sLOVEnsko

Po prihlásení/registrácii do svojho účtu na www.11teamsports.sk zadaj v sekcii "Moje zľavové kódy" kód uvedený vyššie. Cena sa následne na všetkých relevantných produktoch zmení. Zľava sa vždy počíta z doporučených maloobchodných cien.

OPRÁŠENÉ LEGENDY

ALEXANDER BOKŠAY bol v Slavii Praha dôstojným nástupcom Pláničku

Najslávnejší z „lietajúcich učiteľov“

„Bol to taký predvojnový dvojplotník, trojmotorový junkers, obtiahnutý voskovaným plátnom. V súčasnosti by si do neho nesadol žiadny skúšobný pilot. My sme ním v sezóne 1936/37 cestovali na ligové zápasy z Užhorodu do Prahy,“ zvykol vysvetľovať Alexander Bokšay zrod názvu lietajúci učiteľa.

Tak pamätníci volali futbalistov Rusj Užhorod, ktorí sa v rokoch 1933 a 1936 tešili z titulu majstra Slovenska ČSAF. Jedenásti zo sedemnástich hráčov tohto mužstva boli učители. Brankár Slavie Praha z rokov 1938 – 1944 a tréner povojnového Československa Alexander „Alexa“ Bokšay bol najslávnejší z nich. Dôstojný nástupca legendárneho Pláničku, z ktorého sa po jeho odchode „strieborného chlapca“ v roku 1938 stala tiež osobnosť „zošívajúcich“ a štvornásobný majster v čase Protektorátu Čechy - Morava (1940 – 1943). Pochádzal z dvanástich detí, z ktorých štyria chlapci si za životné poslanie zvolili po vzore otca učiteľstvo. Narodil sa v dedinke Nagyláz (Veľké Lazy, ukr. Velyki Lazy) pri Užhorode na vtedajšej Podkarpatskej Rusi, ktorá bola súčasťou Rakúsko-Uhorska. Keď mal pätnásť rokov, rodina sa sťahovala do Užhorodu a tam ho pri uličných chlapčenských futbálkoch objavili funkcionári FK Rusj Užhorod.

„Na moje narodeniny ma oslovili s ponukou a keď som prišiel do šatne, zistil som, že najmladší hráč nášho mužstva je odo mňa o desať rokov starší. Ja som mal iba šesťnásť rokov,“ spomínal Alexa Bokšay na svoje začiatky v FK Rusj Užhorod. V jeho drese si získal také meno, že o jeho služby mali záujem veľké kluby z Maďarska i Československa.

NAJPRV ŠKOLA, POTOM FUTBAL

Ako prví sa o výbornom brankárovi s dobrou postavou dozvedeli funkcionári MTK Budapešť, ale v roku 1929 ešte nepochodili. Otec rozhodol, že chlapec musí najskôr nadobudnúť vzdelanie, potom môže odísť za futbalom. To isté sa zopakovalo o tri roky neskôr, keď ho lanárlili funkcionári pražskej Sparty. Otec Alexu, brat významného rusínskeho maliara a kultúrneho činníka Vulicu Josifa Bokšaya, bol neoblomný: najskôr škola, potom futbal. Až zástupcovia pražskej Slavie v Užhorode úspešne splnili misiu. Alexa prišiel do Prahy medzi zošívajúcich v roku 1937 ako budúca náhrada za Františka Pláničku. Keď sa legendárny brankár vrátil z MS 1938 z Francúzska s dolámanou rukou, nastúpil na uvoľnené miesto. Skvele ho nahradil počas Stredoeurópskeho pohára, čo bola najstaršia európska futbalová pohárová súťaž. V 1. kole v roku 1938 nastúpila Slavia Praha proti tímu Beogradski ASK a Bokšay svoju úlohu v bránke splnil, mužstvo posunul do ďalších bojov o vtedy vysoko cenenú trofej.

LÁSKA HORY PRENÁŠA

Prečo Bokšaya získala Slavia? Vtedajšie médiá tvrdili, že najväčšiu zásluhu na tom má láska. Do Alexu Bokšaya sa bezhranične zamilovala dcéra predsedu vtedajších ligových rozhodcov a podpredsedu Stredočeskej župy futbalovej Emila Bryndáča, ktorá ho počas súbojov lietajúcich učiteľov s pražskými klubmi viackrát sledovala z hľadiska. Bryndáč sa spojil s funkcionármi Slavie, aby Alexu získali a Bokšay si mladú dievčinu neskôr vzal za manželku.

KTO BOL ALEXANDER „ALEXA“ BOKŠAY

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 27. marca 1911 v dedinke Nagyláz (Veľké Lazy, ukr. Velyki Lazy)

ZOMREL: 27. augusta 2007 v Prahe

HRÁČSKA KARIÉRA: s futbalom začínal v Užhorode, kam sa rodina presťahovala, keď mal 15 rokov, FK Rusj Užhorod (1928 – 1937) bol dvojnásobným majstrom Slovenska ČSAF (1933 a 1936). V roku 1937 prestúpil do SK Slavia Praha, s ktorou sa v rokoch 1940 – 1943 tešil z majstrovských titulov.

ÚSPECHY: 2x majster Slovenska ČSAF (1933, 1936), 4x majster Čechy a Morava (1940, 1941, 1942, 1943), 2x víťaz Českého pohára (1941, 1942), 1x víťaz STEP (1938)

REPREZENTÁCIA: ČSR 2 zápasy v juniorskej reprezentácii (25. 8. 1938 v Litve 2:1 a 28. 8. 1938 v Lotyšsku 1:2), 1x v nominácii A-mužstva ČSR na zápas s Maďarskom, ktorý sa už 18. septembra 1938 nehral

TRÉNERSKÁ KARIÉRA: ČSR 6 zápasov (1948 – 1949 a 1955).

TRI PAMÄTNÉ ZÁPASY S ČISTÝM KONTOM

„Zošívajúci“ spôsobili šok futbalovej Európe, vo štvrtfinále zdolali milánsky Inter 9:0, v semifinále vyradili CFC Janov a vo finále narazili na Ferencváros. Po domácej remíze 2:2 im málokto dával šancu v budapeštianskej odvete. Hrala sa 11. septembra 1938 a tento duel je najslávnejším zápasom všetkých hráčov, ktorí si v tomto súboji obliekli zošívajúci dres. Aj zásluhou Bokšaya, ktorý mal svoj deň, si 35 000 priaznivcov Ferencvárosa v hľadisku nezakričalo gól, hostia vyhrali 2:0. Výnimčný kanonier Josef Bican neskôr mnohokrát spomínal, ako boli maďarskí útočníci zúfalí zo zázračných zákrokov Bokšaya, ktorý dominoval

najmä vo vzdušných súbojoch a využíval vysokú postavu aj dlhé ruky.

Napokon, práve súboj vo vzduchu mu bol osudný. V roku 1944 v zápase s Náchodom mu kolenom natrhol obličku vlastný spoluhráč. Dvadsať dní sa liečil obložený ľadom, lekári ho nechceli operovať, aby z neho neurobili invalida. Našťastie, ťažké zranenie sa zahojilo, no Bokšaya do bránky už nepustilo. Preto sa z neho stal tréner.

Viedol deti, dorast, tri roky po vojne sa postavil ku kormidlu československej reprezentácie, v rokoch 1948 – 1949 a v roku 1955 celkom v šiestich medzinárodných súbojoch (2 – 0 – 4).

Do roku 1971 učil v pražských základných školách a prednášal futbalovým trénerom. Až do konca vydržal pri učení i pri futbale, čo boli jeho dve celoživotné lásky. Kým žil, priaznivci futbalu v bývalej spoločnej republike vedeli, kto to boli „lietajúci učiteľa“. Nie div, keď najslávnejší z nich zomrel 27. augusta 2007 ako 96-ročný.

ŠTEFAN ŽILKA

**Oficiálny
nápoj
slovenskej
reprezentácie**

Kúpite na čerpacích staniciach Slovnaft.

www.oxyworld-water.com

MARCO MIRELLI

Žijeme tým, čo robíme...

VIAC NÁJDETE NA:

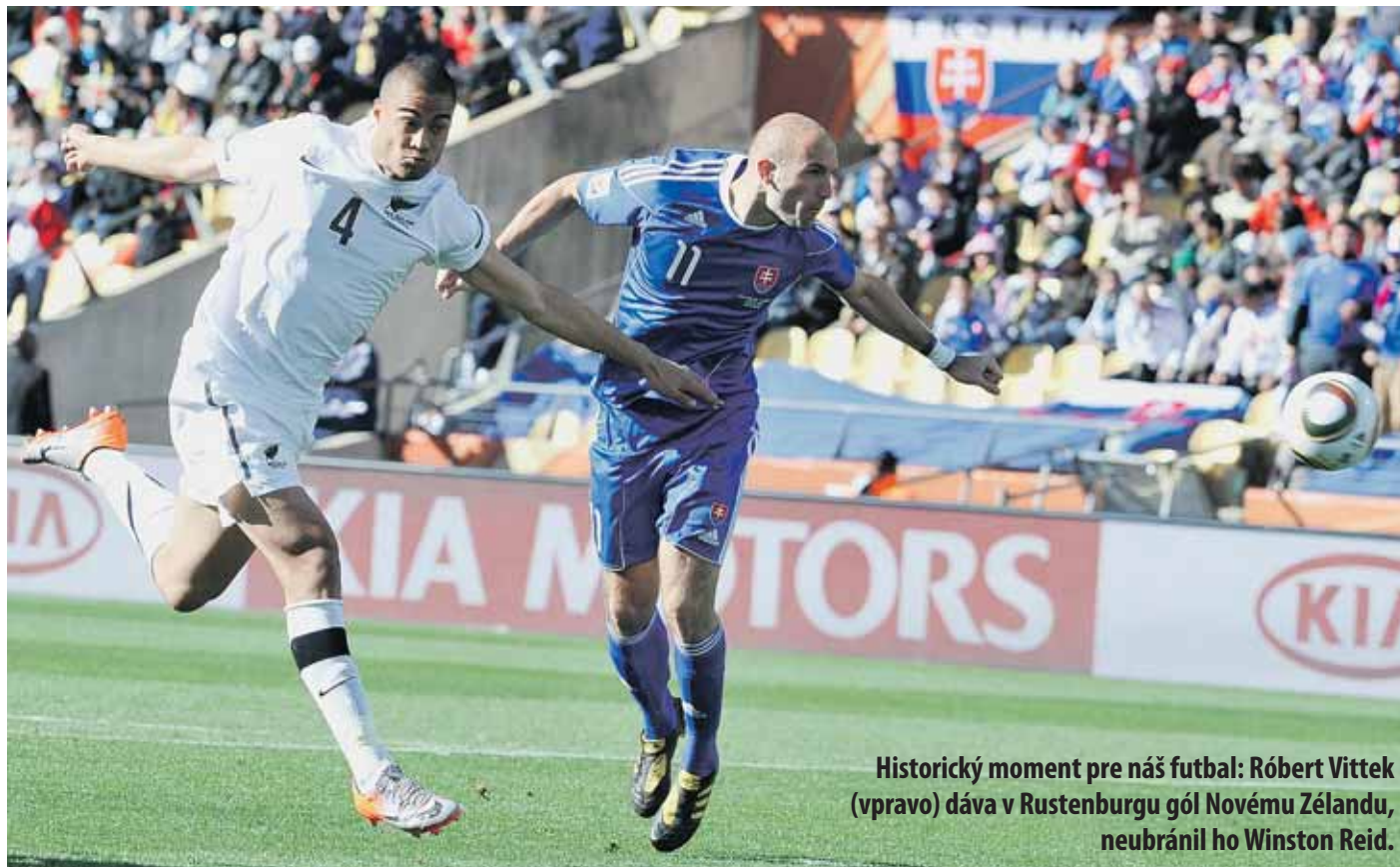
marcomirelliofficial

MarcoMirelli

Všetky majú cenu, tie zo šampionátu väčšiu

Iba raz hralo Slovensko na majstrovstvách sveta. Logicky je to pre nás všetkých šampionát, na ktorý sa ne-zabúda. A vcelku logicky sa práve na turnaji v Juhoafrickej republike zrodil zápis do histórie slovenského futbalu: Róbert Vittek na ňom dosiahol štyri góly.

Historický moment pre náš futbal: Róbert Vittek (vpravo) dáva v Rustenburgu gól Novému Zélandu, neubránil ho Winston Reid.

SLOVENSKÍ STRELCI V HISTÓRII MS

1962 ČILE

1 Jozef Štibrányi (gól Španielsku - 1:0)

3 Adolf Scherer (gól Maďarsku - 1:0, 2 góly Juhoslávií - 3:1)

1970 MEXIKO

2 Ladislav Petráš (gól Brazílií - 1:4, gól Rumunsku - 1:2)

1990 TALIAANSKO

1 Milan Luhový (gól USA - 5:1)

2010 JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA

4 Róbert Vittek (gól Novému Zélandu - 1:1, 2 góly Taliansku - 3:2, 1 gól Holandsku - 1:2)

1 Kamil Kopúnek (gól Taliansku - 3:2)

Žiaden iný Slovak neskóroval na majstrovstvách sveta viackrát! Alebo inak: v histórii šampionátov je v zápasových zápisoch uvedených celkom šesť slovenských futbalistov, ktorí sa gólovo presadili na niektorom zo záverečných turnajov MS.

Úplne prvý bol Jozef Štibrányi, nasledovali v poradí Adolf Scherer, Ladislav Petráš, Milan Luhový, Róbert Vittek a Kamil Kopúnek.

Podľa počtu gólov na MS je slovenským tabuľkovým lídrom Róbert Vittek, ktorý sa v štyroch zápasoch (troch v skupine a osemfinále) presadil štyri razy!

„Krásne sa na to spomína,“ otočil sa dvanásť rokov dozadu Vittek. Prvý gól na MS - historický pre celý náš futbal, lebo šlo o premiérový zásah Slovenska na takomto podujatí - dal 15. júna 2010 Novému Zélandu. „Na kraji sa podarilo dobre zakombinovať Weissovi so Šestákom. Stano poslal do šestnástky dobrý a myslím si, že pre obranu nečakaný

center. Nenabehol si totiž až k čiare, ale loptu posielal z hĺbky ihriska. Ja som šiel medzi obrancov a hlavou som akurátne trafil. Lopta ešte skočila, brankár nemal veľkú šancu zasiahnuť,“

úplne detailne popísal moment, ktorý vošiel do análov. „Vážim si všetky góly, ktoré som tam dal, bez ohľadu na súpera. Treba povedať, že majstrovstvá sveta sú najväčší a najlepší turnaj, aký môže futbalista zažiť. Každý účastník poskladá svoj najlepší výber, preto sa na ňom oveľa ťažšie presadzuje,“ povedal Vittek na margo šampionátu.

Iste, v myšliach nás Slovákov druhý zápas v skupine s Paraguajom akosi prekračujeme (prehra 0:2 po zlom výkone celého mužstva), zato rozhodujúci tretí s Talianskom leštíme ako jeden z najväčších skvostov našej futbalovej histórie.

„Taliani boli úradujúci majstri sveta a my sme ich v priamom súboji poslali domov. Moje góly proti nim

boli veľmi dôležité a budú sa stále – či sa to niekomu páči alebo nie – premietat a ukazovať, keďže znamenali historickú udalosť zo slovenského a sčasti aj svetového pohľadu,“ pripomenul Vittek. Mimochodom, po skupinovej fáze bol najproduktívnejším hráčom MS, na tri góly mu stačilo sedem striel medzi žrde. Svoj štvrtý strelil na rozlúčku s turnajom v osemfinále Holandsku z penalty v nadstavnom čase. Skorigoval stav na konečný výsledok 1:2.

„Myslel som si, že mi vystúpenie na šampionáte zmení život a kariéru podstatne viac. Mnohým hráčom z iných krajín sa tak stalo, prestúpili, vylepšili si zmluvy, posunuli sa vyššie. Čakal som aj na možno najväčší prestup v kariére...“

ešte i po rokoch bolo cítiť sklamanie z toho, ako jeho futbalový život šiel ďalej. Mal vtedy 28 rokov, výborný futbalový vek. „Veril som, že nejaký dobrý klub by mohol prísť s ponukou. Možno aj prišiel, napríklad Neapol,

ale pre rôzne okolnosti sa nič nezrealizovalo,“ nahlas rozmýšľal pri desaťročnom výročí pre denník Sme. „Keď nie po takom šampionáte, tak kedy by bola väčšia šanca urobiť naozaj veľký prestup? Hoci každý rok som mal príležitosť na solídny transfer. Problém bol však aj v tom, že som bol často zranený, čo odradilo niektorých záujemcov. Vo viacerých kluboch som už bol dohodnutý vlastne na všetkom, ale napokon ma nepustil zamestnávateľ, u ktorého som pôsobil,“ pripomenul napríklad nerealizovaný transfer z Ankaragücü do Salzburgu vo februári 2011, keď rozhodla minúta. Po úspešne absolvovaných lekárskech testoch dospeli zainteresovaní k dohode, ale fax s potrebným súhlasom dorazil z Turecka minútu po polnoci. Stále však platí, že je streleckým lídrom Slovenska na majstrovstvách sveta. Trúfnete si tipnúť, dokedy?

(šur)

Vysokohodnotné interiérové dvere v modernom vzhľade

- Base Line – nadčasovo elegantné

- DesignLine Concepto – perfektná voľba pre moderný štýl

- DesignLine Plain – exkluzívny dizajn dverí v bielej farbe s aplikáciami v jednej rovine a kľučkou v čiernej farbe

**It takes all our
tricks to protect
the climate.**

#EUGreenDeal

ĎAKUJEME ZA PODPORU

Platinoví partneri

FORTUNA

TVJOJ

11TEAMSPORTS

Partneri

O₂xyworld

TEMPUS

Dodávateľia

**víno
Zdvora**

**CAFFE
Molinari**

GOODREQUEST

RICOH

Mediálni partneri

SME

.tasr.

ŠPORT.SK

S I T A
SLOVENSKÁ TLAČOVÁ AGENTÚRA
SLOVAK NEWS AGENCY

